

Help! Mijn vrouw wil op cruise

Blijspel

Voor

4 dames en 4 heren

In 3 bedrijven

door

Willy Gilis en Gaston Veltjen

Help! Mijn vrouw wil op cruise.

Blijspel

voor

4 dames en 4 heren

In 3 bedrijven

door

Willy Gilis en Gaston Veltjen

2019

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba

Jan Van Rijswijcklaan 282

B - 2020 ANTWERPEN

Tel : 03/260.68.16

Fax : 03/216.95.32

E-mail : bestellingen@almo.be

www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Personages. 4 dames – 4 heren.

Maurice Van Geel : 50-60 jaar.

Gerda : Zijn bazige vrouw : 50 – 60 jaar .

Wendy : Hun dochter : 20 – 30 j is een beetje naïef .

Pedro di Gamba : Ober en keukenhulp en matroos op de boot: 20 – 40 jaar .Praat met Spaans accent en is een echte vrouwenversierder.

Hannelore de Hirondelle : Rijke vrouw : 40 – 70 jaar doet regelmatig een cruise praat met Frans accent.

Kapitein : Mac Walker whiskykenner en vrouwenversierder. Zegt soms al eens iets met een Engelse tongval ..Heeft een affaire met Hannelore. 40 – 70 jaar.

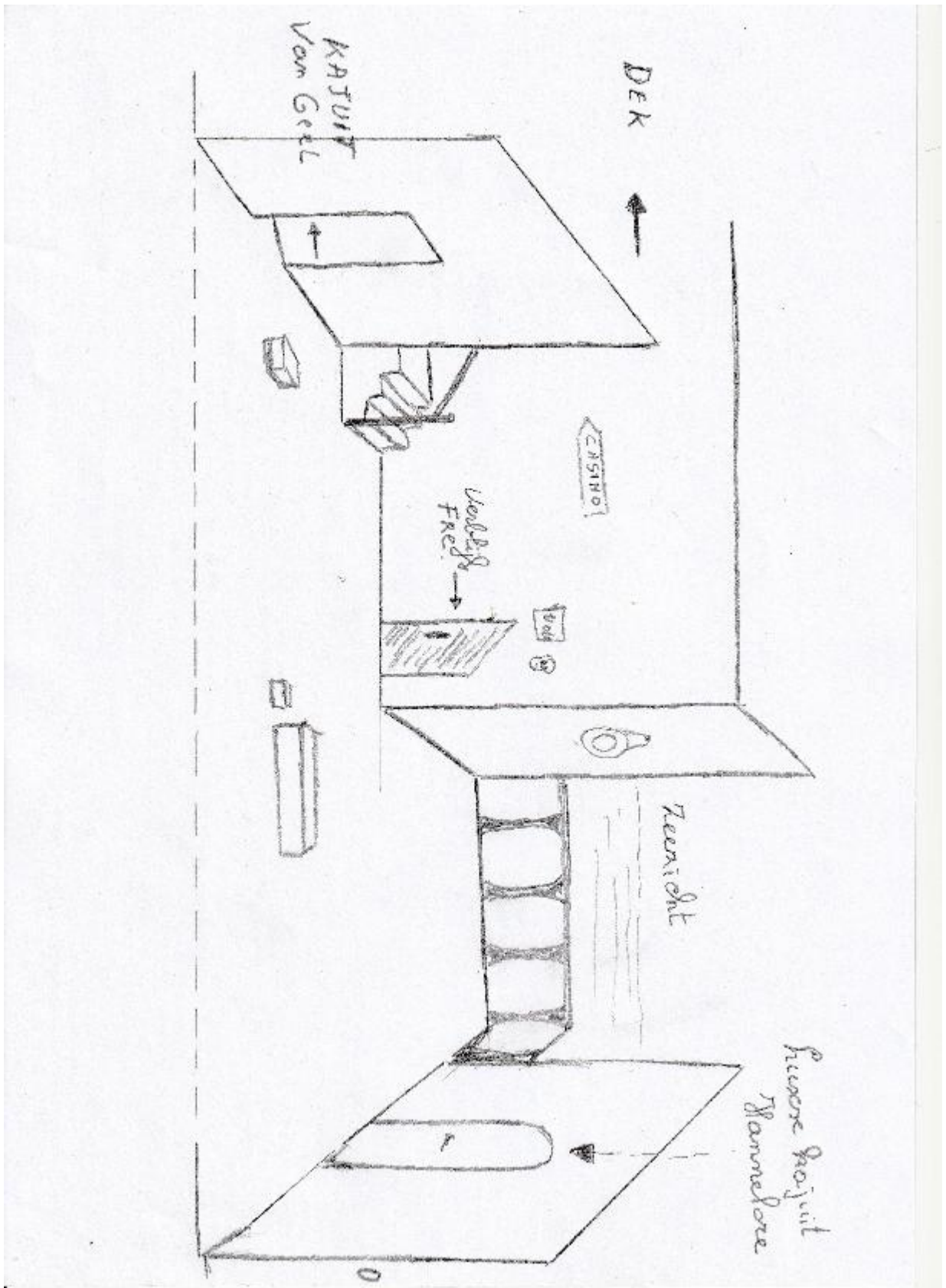
Sofie : Werkt op de boot. 25– 45jaar.

Fré : Is de vriend van Sofie en is op de cruise als verstekeling. 25 – 45 jaar.

Korte inhoud: De familie Van Geel, gaat op aandringen van mevrouw Van Geel(Gerda) voor de eerste keer op cruise en denken dat dit een luxe vakantie gaat worden. Maar haar man Maurice heeft niet de luxueuze all-in versie geboekt, dus valt het wel een beetje tegen. Wendy, hun dochter ziet het wel zitten met matroos Pedro Di Gamba. Sofie die op de boot werkt, heeft haar vriend Fré als verstekeling mee en deze amuseert zich kostelijk. Hannelore , een rijke dame die regelmatig een cruise doet, is zeer goed bevriend met de kapitein Mac Walker.Plezante excursies , feestjes, verkleedpartijen en misverstanden zorgen voor de nodige en plezante hilariteit .

Decor: zie schets hier onder.

Het deurtje van het verblijf verstekeling is laag en smal, er hangen een aantal verbodstekens , bv 10000 volt, op en rond. De deur van de kajuit van de familie Van Geel is ook smaller dan normaal en heeft een groen kenteken. De kajuitdeur van Hannelore is goudkleurig, of heeft een goudkleurige ster. Een paar lage houten banken op de scène is voldoende. Uiteraard kan elke groep het toneel aanpassen en aankleden naar eigen mogelijkheden,

Eerste bedrijf

(De cruiseboot ligt aangemeerd in Marseille, klaar voor een cruise van twee weken op de middellandse zee.)

(Scène is leeg, we horen muziek “ The love boat” ..Sofie komt op vanaf het dek en kijkt rond.)

Sofie : Oké, oké.. Kom maar verder schat, vlug. De kust is veilig.

Fré : (komt op) Kust, de veilige kust ligt wel daar aan land. (wijst)

Sofie : Ja maar nu gaan we samen twee weken met de Citatic op cruise. Daar droomt gij toch al jaren van. Niet?

Fré : Dromen ja, maar nu het voor echt is maak ik me wel een beetje ongerust.

Sofie : Dat hoeft toch niet

Fré : Allemaal goed en wel maar ik heb geen geldig ticketje.

Sofie : Dat kunt gij u met het beroep van klusjesman niet permitteren “ Fré Klos “. Weet gij wel wat dat kost, zo een luxe cruise van twee weken via Marseille , Barcelona, Palma de Mallorca, Rome en Napels?

Fré : Amaai, heel veel geld.

Sofie : Dus, hoe gaan we dat regelen?

Fré : Ge zegt het maar.

Sofie : Niemand hoeft te weten dat gij aan boord zijt.

Fré : Oei, oei, als ze daar maar niet achter komen.

Sofie : Ik als kamermeisje van de Citatic ..

Fré : (onderbreekt haar) Citatic, dat trekt begot op Titanic! Er zijn toch genoeg reddingssloepen !?

Sofie : Niet panikeren we komen op de middellandse zee geen ijsbergen tegen.

Fré: Gelukkig. (we horen luid het geluid van een scheepshoorn .. Fré schrikt)
Dedju wat is dat!? Zijn we nu al aan het zinken?

Sofie : Nog niet Fréke, ze zijn de misthoorn aan het testen. Maakt u maar geen zorgen en zijt content dat ik u aan boord heb gesmokkeld want gij kunt mij geen twee weken missen.

Fré : Dat is juist..(wil haar omhelzen) Schatje we gaan er een echte Love boat cruise van maken, eh?

Sofie : Als ge alles doet wat ik zeg , lukt dat.

Fré : Alles? Dus ik moet hier ook al naar u luisteren?

Sofie : Inderdaad.

Fré : Moet ik daarvoor op cruise komen. 't Is dan hetzelfde als thuis.

Sofie : Gij wilde absoluut mee.

Fré : Ja schat.

Sofie: Dus... Tijdens de dag blijft ge op uw kamer.. ook als we in Barcelona, Palma, Napels en Rome aanmeren.

Fré : Ook in Rome ?

Sofie : Ook in Rome.

Fré : Dat vind ik spijtig, ik droom al vanaf mijn eerste communie om de paus eens goed mijn gedacht te zeggen.

Sofiie : Zotteke. Dus gij blijft op uw kamer, verstaan! Zonder geldig bewijs, en zonder geldig armbandje geraakt ge nooit meer terug op de boot.

Fré : Armbandje?

Sofie : Ja , ge hebt drie soorten, degene die een groen armbandje hebben mogen in de middenklas restaurants eten ,moeten hun drank betalen en hebben een kajuit met stapelbedden. Die met een rood bandje hebben iets meer luxe , en dan hebt ge nog de gasten met een gouden bandje, (wijst naar de kajuit van Hannelore) zij leven hier tijdens de cruise in de grootste luxe. Dranken en eten à volonté.

Fré : All-in dus ?

Sofie : All- in.

Fré : Zorg me dan maar vlug zo een gouden bandje.

Sofie : Dat zal niet lukken Fré, daar wordt streng op gecontroleerd.

Fré : Het zou toch schoon zijn als ik zo een had.

Sofie : Ik denk het niet, trouwens gij hebt niet genoeg manieren om in die sjieke restaurants te eten.

Fré : Ge zoudt kunnen verschieten van mij.

Sofie : (lachend) Daar twijfel ik niet aan.

Fré : En waar is dan mijn kamer?

Sofie : (wijst naar het deurtje met verboden en gevaarlijke tekens op) Die daar .

Fré : Verboden toegang! Levensgevaar!! ...Tienduizend volt!!

Sofie : Tienduizend volt inderdaad! Maar zo een heet manneke als gij kunt daar wel tegen.

Fré : Ik als klusjesman heb gewoonlijk met 220 volt, maximum drijfkracht van 380 te maken.

Sofie : (doet de deur open) Kom ga vlug naar binnen seffens zijn de andere toeristen hier.

Fré : (kijkt naar binnen) Een luxesuite is het precies niet.

Sofie : Maar wel heel ruim. (wijst) Als ge daar die trap afgaat komt ge in de machinekamer en van daaruit kunt ge nog naar een achterliggend dek om van de buitenlucht te genieten. Als ik vrij ben kom ik u daar wel gezelschap houden.

Fré : Allée dat valt mee.

Sofie : De enige die ge daar af en toe kunt tegenkomen , is een matroos die aan het vrijen is met een kamermeisje.

Fré : Een kamermeisje? Ge weet dat precies goed.

Sofie : Ik werk hier ook al drie jaar. (terzijde) En als het jeukt moet ge krabben of laten krabben.

Fré : Wablieft?

Sofie : Niks! Naar binnen, seffens is kapitein Mac Walker hier.

Fré : Mac Walker ? Dat is precies een whisky merk.

Sofie : Hij drinkt ook graag whisky, maar de duurste het liefst.

Fré : Ik ook ..Dat valt alweer mee.

Sofie : De kapitein mag u absoluut niet zien.

Fré : Spannend eh. We zijn ergens aan begonnen. (we horen de scheepshoorn tweemaal , Fré schrikt weer) Amai ik krijg hier nog een hartinfarct. Moet dat lawaai nu echt ?

Sofie : Dat wil zeggen dat we binnen een halfuur afvaren. Allée vooruit, binnen !! Ik breng u om 12 uur eten, als er nog iets overblijft.

Fré : Ik rammel nu al van de honger en van de goesting om naar het achterliggende dek te gaan. (omhelst haar). Komt gij dan ook?

Sofie : De zeelucht doet u al goed precies.

Fré : Amaai, nog niet.

Sofie : Nog even rustig blijven. Drink maar een pintje, (wijst) achter die olie ton heb ik zes flesjes bier verstopt.

Fré : Dat is toch al iets. (gaat binnen juist op het ogenblik dat Hannelore de Hirondelle van het dek komt, ze heeft een beauty case bij en heeft Fré nog juist gezien. Zij heeft een gouden armbandje aan)

Hannelore : (praat met frans accent) Bonjour Sofie, welke schone garçon was dat ?

Sofie : Dat ...euh een Filipijnse matroos die zijn weg kwijt was.

Hannelore : Ah zo, interessant. Zal ik hem de weg wijzen? (gaat richting deur)

Sofie : Niet doen madame, levensgevaar, 10000 volt.

Hannelore : Oei, dat hij dan maar voorzichtig is. Dix mille volt, amaai !!

Sofie :(enthousiast) Maar madame de Hirondelle wat leuk dat gij er alweer bij zijt. (neemt haar pols en wijst op het goudenbandje) En ge gaat weer een luxe cruise maken, we gaan u hier weer 14 dagen verwennen madame.

Hannelore : Magnifieke.

Sofie : Ik ben echt content dat ge er zijt.(tegen publiek) Dat scheelt hem een slok op een borrel wat drinkgeld betreft.

Hannelore : (heeft het niet goed verstaan) Een borrel? Nee nu niet, ik drink straks wel een whisky on the rocks avec kapitein Mac.

Sofie : (geamuseerd) Onder de rok zeker, ja ja, lekker.

Hannelore: Amai , très bon, heel lekker.

Sofie : De kapitein zal content zijn dat ge er alweer bij zijt.

Hannelore : Mon ami Mac est très sympathiek. En zijn whisky délicieuse.

Sofie : Ge haalt me de woorden uit de mond madame, ik zou het niet beter kunnen gezegd hebben. Gij hebt veel mensenkennis gij.

Hannelore : Oui, oui. Ik ben bij de ma soeurs in de Liège naar de school geweest.

Sofie : Bij de masseur?

Hannelore : Oui, oui bij de zustertjes , de nonnetjes.

Sofie : Ja ja vandaar . Madame kom hier dat ik u een knuffel geef. (Geeft haar een knuffel) En zeg eens, de hoeveelste keer vaart ge nu al mee met de Citatic op cruise?

Hannelore : (Fré verschijnt in de deur van zijn kamer met flesje bier) Onze? Douze ? Treize ? Ik weet het niet meer juist.

Fré: Thuis zeggen ze altijd : Oos Trees heur does... (we horen de scheepshoorn.. Fré schrikt.) Miljaar dedju!!

Hannelore : Qu' est que tu dit?

Fré : Dat verstaat Fré klos niet.

Sofie : Filipino , weg ! Zal ik u naar uw kamer begeleiden madame de Hirondele?

Hannelore : Zegt gij maar Hannelore juffrouw Sofie.

Fré : Heeft er iemand een stoppentrekker gezien?

Sofie : Weg Filipino !!

Fré : Ja maar mijn flesje, ik heb dorst.

Sofie : Go away, parti, abvaren, foert !!!

Fré : Ja ja, ik ben al weg, kwaai hoep. (trekt zich terug in zijn verblijf.)

Hannelore : Wat moest die knappe Filipino hebben?

Sofie : Dat weet ge nooit met die mannen. Ik verstond hem ook niet.

Fré : (Doet deur open en steekt flesje en stoppentrekker omhoog) Ik heb hem gevonden eh, schol. (terug naar binnen)

Sofie : Drinken dat die Filipijnen kunnen, niet te doen.

Fré : (steekt zijn hoofd terug binnen) Dat bier komt wel niet uit de frigo éh , amai da's dicht tegen het kookpunt.

Sofie : Foert, binnen, weg!!

Fré : Ja, ja sergeant . (terug naar binnen)

Hannelore : Wat scheelt hem?

Sofie : Och madame, die gasten zijn nooit content. Dan krijgen ze al eens iets te drinken en dan is het nog niet goed , dan is het te warm, dan is het te koud , altijd iets.

Pedro : (enthousiaste garçon , komt op, spreekt met Spaans accent) Hola, buenos dias señora Hannelore, ge zijt er ook weer bij, fantastisch. Ge ziet er weer stralend uit, de mooiste ster van het firmament, de schoonste zeemeermin uit de middellandse zee, allée ik wil zeggen een madame in topvorm, met uitgebouwde bumpers en .. allée ik wil zeggen ge ziet er muy bien uit .

Hannelore : Merci Pedro. Je suis très content om u te zien.

Pedro : Què ?

Sofie : Ze is blij dat ze u ziet.

Pedro : (kust Hannelore) Si si ik ook heel mucho blij.

Sofie : (terzijde tegen Pedro.) Slijmerd, ge hebt weer drinkgeld nodig zeker?

Pedro : Ikke moet soms wat bijverdienen om al mijn vriendinnen te onderhouden. (knijpt Sofie in haar achterwerk.)

Sofie : (klopt naar hem) Af, Pedro Di Gamba of ik maak een scampi van u.

Pedro : Oei, oei. Gij zijt precies ook veranderd tegenover vroeger.

Hannelore : Is mijn chambre in orde Pedro?

Pedro : Si,si ..Zoals altijd señora, ik heb uw bagage al naar uw luxe kajuit gebracht. (neemt haar beauty case) Als u mij wilt volgen.

Sofie : (neemt de beauty case af van Pedro) Zal ik madame haar kamer wel wijzen.

Hannelore : Merci, Sofie. Très gentil.

Sofie : Zoals altijd de luxe kamer nummer 907 met buitenterras, jacuzzi, zonnebank, fitnessstoestellen, frigo gevuld met de nodige drank..

Hannelore : (onderbreekt haar) Is er aanwezig, genoeg de vin blanc?

Sofie : Zeker madame een Chablis premier cru van 2015.

Hannelore : Super.. Delicieux... De beste.

Pedro : Als ge iets te kort komt roept ge mij señora De Hirondelle, ik Pedro Di Gamba ben hier de garçon éh. Als ik iets voor de señora kan doen, alles in de prijs ingepakt. (steekt zijn hand uit voor drinkgeld)

Sofie : Inbegrepen kieken. (tegen Hannelore) Als u mij wilt volgen madame. (gaat naar kamer 907)

Hannelore : Super ..Magnifiek !

Pedro : (gaat met zijn hand open bij de deur staan.) Ik wens u een prachtig, prettig verblijf madame. (kust haar hand)

Hannelore : (schudt hem enthousiast de hand) Merci Pedro, merci. (Hannelore en Sofie gaan beiden kamer 907 binnen.)

Pedro : (kijkt in zijn hand, waar geen drinkgeld inzit.) Niets drinkgeld, scherpe pin. (gaat af en zingt) Hoge casa, lege casa zit ne scherpe pin in de casa .

Fré : (komt op en heeft nu een, wit , blauw, matrozenpak en hoedje aan en roept op Sofie) Schatteke, kijk eens wat een mooi kostuum ik gevonden heb. Schatteke, waar zijt ge ?

Hannelore : (doet deur open) Hier ben ik mooie jongen, ik sta ter uwe beschikking , allee ik wil zeggen mij kan je krijgen. Absoluut.

Fré : Oei , oei !!! (heeft haar gouden bandje gezien) Dat is begot een met een gouden armband.. Daar moet ik mij wit bij houden.

Hannelore : Holala..Ik denk jij bent ook ne Filipino, niet?

Fré : (mompelt)Ik ? Jawohl, jawohl ik Filipino .

Hannelore : Ik ben zot op Filipinos.... met een matrozenpakje en een hoedje op.

Fré : Schoon éh?

Hannelore : Magnifiek . En hoe is de naam?

Fré: Hoe ik heet ? Euh..... Fréderico ... Euh ... Francesco... Fréderik.....FréBhumibol, denk ik.

Hannelore : Ah Bloemibol, in de Français : Boule de fleur.

Fré : Oui, oui, ça va, aujourd'hui, encore ...

Hannelore : Gij spreekt al goed, bien de frans.

Fré : Dat moet eh madame, op zo een luxe cruise. Mijn Duits is ook goed hoor, jawohl, , gruss gott, gesundheit, scholle

Hannelore : Ne Filipino in een matrozenkostuum, die Duits praat...Ik word met de seconde zotter op

Fré : Allee ik begin hier al succes te krijgen..

Sofie : (komt op , heeft een fles witte wijn vast en trekt Hannelore terug binnen) Kom madame uwe Chablis is uitgeschonken.(Hannelore af in de kajuit.)

Fré : Amai Chablis?

Sofie : (ziet Fré en lacht en zegt) Zeg het is nog geen carnaval zullen. Of zijt ge Peppi en Kokkie aan het spelen?

Fré : Ik vind het schoon.

Sofie : Geweldig. Waar hebt ge dat gehaald ?

Fré : Ik heb hier vanonder een kist gevonden met heel veel carnaval kleding en wat oude rommel .

Sofie : Waarschijnlijk oude bazaar van de animatiedienst. (geeft hem de fles) Hier Fréderico , en nu terug naar uw luxe suite... Bloemibol.

Fré : Merci Sofia.

(we horen de kapitein achter)

Sofie : Zie dat ge weg zijt , Mac Walker komt is daar.

Fré : En die mag mij niet zien zeker?

Sofie: Nee, weg!

Fré : (steekt fles omhoog) Als ge wilt meedrinken kom maar af éh schat.(met fles af in zijn kot)

Sofie : (gaat af naar het dek en komt de kapitein tegen) Goedendag kapitein Mac.

Kapitein : Dag Sofie. (De kapitein komt samen met Maurice Van Geel, en Gerda op, zij dragen een groen armbandje.) Dus jullie zijn de familie Van Geel, en het is jullie eerste ervaring op een cruise?

Gerda : We dromen er al jaren van.

Maurice : Gij droomt er al jaren van Gerda, gij! Ik droom er ook van , maar bij mij zijn het nachtmerries. (kan moeilijk blijven stilstaan) En, dedju die vloer beweegt hier onder mijn voeten.

Kapitein : Geen nood, dit is een super veilig cruiseschip meneer.

Maurice : Ja , ja dat zal wel , maar ik ben toch nerveus. Nerveuser dan toen ons Gerda en ik trouwden. En toen had ik het zweet ook al in mijn handen staan. Ik had nochtans al 3 valiums geslikt en een temesta onder mijn tong laten smelten. Ik heb toen echt niet meer gehoord wat die burgenmeester en die pastoor gezegd hebben anders had ik...

Gerda : (onderbreekt hem) Maurice zwijgt, zal ik het woord wel voeren.

Maurice : Ja schat, gij kunt dat, gij zijt dat gewoon. Gij traint daar dagelijks op.

Gerda : Maak eens een foto van ons beiden.

Maurice: Een selfie dus ?(wil een selfie van Gerda en zichzelf maken)

Gerda : Nee Maurice, een foto van kapitein Walker en mij.

Kapitein : Gij moogt Mac zeggen, schoonheid.

Gerda : (giechelt ondeugend) Dat is sympathiek. (Gerda trekt de Kapitein tegen haar) Maurice foto !!!

Kapitein : (merkt tijdens het fotograferen dat ze een groen armbandje dragen) Ah gij zijt bij de groenen?

Maurice : Nee, nee ik heb voor de CD&V gestemd.

Kapitein : Een groen bandje, dat geeft niet, hier is iedereen welkom.

Maurice: Dat zal wel, 't heeft ook geld genoeg gekost.

Gerda : Trekken Maurice.

Maurice : (Trekt foto) Voilà, 't is gebeurd. Kijk. (laat foto zien via iPhone) Ge staat er op.

Gerda : Opnieuw.

Maurice : Wat opnieuw ?

Gerda : Ge hebt bewogen en ik had juist mijn ogen toe en mijn mond open .

Maurice : Ja schat uwe mond staat dikwijls open ,éh?

Gerda : (bekijkt de iPhone.) Zie eens hoe triestig ik daar nu opsta.

Maurice :(terzijde) Niet gemakkelijk om van iets triestigs iets plezant te maken. Maar via fotoshop kunt ge uw mondhoecken en de rest ook wat optrekken zullen ,en dan...

Gerda :(onderbreekt hem) Wablieft Maurice Van Geel!!?

Maurice : Niks schat, ge zegt maar hoe ge er wilt opstaan. Moet ik me concentreren op uwe bovenkant of uwe onderkant?

Gerda : Niet zeveren , trekken.

Kapitein : (grielt) Ha, ha , trekken zegt ze.

Maurice : Ja schat. (trekt en laat foto opnieuw zien.)

Kapitein : Perfect, je staat er beeldig op.

Gerda: Vindt ge? Dan is het goed. (tegen Maurice) Ga de koffers halen Maurice. Nu !

Maurice : De koffers, oké schat. De koffers nu!!

Kapitein : En breng ze maar naar de kajuit nr. 908 met 3 slaappleatsen, een pompbak en douche met stromend water en wc op de gang.

Maurice : Amaai, stromend water, waarschijnlijk rechtstreeks uit de zee gepompt, wat een luxe.(tegen Gerda) Dat zal toch zeker wel in de prijs inbegrepen zijn. Krijgen we dat wel betaald schat?

Gerda : Niet zagen Maurice, doe wat ik zeg, haal de koffers.

Maurice : De koffers, dat komt in de sacoche. Waar is ons Wendy gebleven?

Kapitein : Who the fuck is Wendy!?

Gerda : Mijn dochttertje captain. Och God , ons poppetje Wendyke. Maurice, ons Wendy, ga ze zoeken. Nu!

Maurice : Maar ik moet NU de koffers gaan halen.

Gerda : (roept) Ons Wendy zoeken Van Geel!!

Maurice : Zeg ons Wendy is 22 jaar ze zal hare weg wel vinden.

Gerda : Zoeken!! Ik zei nog zo dat ge op haar moest passen.

Maurice : (geamuseerd) Zal ik child focus bellen, de eerst uren zijn belangrijk zeggen ze.

Gerda : Zeggen ze, zeggen ze, gaat ze zoeken verdorie!!

Kapitein : Geen paniek madame De Geel.

Maurice : Van Geel kapitein. Van Geel!

Gerda : Niet zagen Maurice, geel is geel. Gaat ons Wendyke zoeken.

Kapitein : Geen paniek . Is uw dochter mee aan boord gekomen?

Gerda : Maar natuurlijk.

Kapitein : Als ze op het schip was moet ze er nog op zijn, ze kan er niet vanaf.

Maurice : Ze kan wel in 't water gevallen zijn.

Gerda : Maurice, wat zegt gij allemaal en ik ben nog een kaars gaan branden bij het Heilig Paterke.

Maurice : Ik weet het schat, ik weet het. Een dikke noventaals voor een behouden thuiskomst en tegen de zeeziekte. Maar ik vrees dat ze niet helpt , ik begin nu al mottig te worden.

Gerda : (in paniek , roept richting zee gaat over de railing hangen)

Wendy.....Wendyke!!

Wendy : (komt op samen met Pedro.. Wendy heeft een groen bandje aan) Ja ma, wat scheelt er?

Gerda : (zonder op te kijken) Ik hoor ze Maurice, ik hoor ze.

Maurice : Ik zie ze.

Gerda : Waar?

Maurice : Hier !

Wendy : (ziet Gerda over de railing hangen en loopt er naar toe) Ma , wat zijn je aan het doen, pas op seffens valt je in de zee.

Gerda : (ziet Wendy) Maar kind toch, waar zijn je zolang geweest?

Wendy : Ik heb al kennis gemaakt met Pedro de grote chef van de service..... ?

Kapitein : (terzijde) Chef van de service ? Dan zal die matroos nog veel meeuwenstront moeten opruimen.

Wendy : Pedro is een Spanjaard maar hij praat ook vlot Vlaams , hij heeft in de haven van Antwerpen gewerkt. En Engels en Duits kent hij ook.

Pedro : Si , si , ik heb Wendy al een rondleiding gegeven via de slaapvertrekken van het personeel.

Maurice : Ook luxueus zeker, met stromend water en wc op de gang ?

Pedro : Nee , nee WC in mijn kajuit.

Maurice : Ja maar...

Kapitein : Ja ja, we zorgen goed voor het personeel, anders blijven ze niet.

Pedro : Si , si ik mooie kajuit.

Wendy : Heel mooi. En via Pedro zijn kajuit zijn we zo vooraan op het schip beland.

Pedro : Caminando juntos, piel contra piel.....Romantisch madre .

Gerda : Dat zal wel.

Maurice : Hoe dat zal wel , hebt gij die matador verstaan?

Gerda : Si, si , hij zei dat het romantisch was.

Wendy : Ja hoor...We hebben zelfs gestaan zoals Leonardo Di Caprio en Kate Winslet op de Titanic. (nemen die pose aan)

Gerda : Schone film.

Maurice: Ge zijt er dan ook zesmaal naar gaan kijken in de cinema en ik ben zesmaal moeten meegaan. Mijn watervrees is alleen maar erger geworden. En dan gaat gij nu op cruise, nu.. en ik moet mee. Dju! (panikeert en roept) Waar zijn hier de reddingsvesten en de reddingssloepen!!? (we horen de scheepshoorn.) Dedju wat is dat!?

Kapitein : (geamuseerd) Niet paniekeren, we zijn nog niet aan het zinken. Maar als we beginnen te zinken moeten jullie rustig blijven en de vrouwen eerst in de reddingssloepen laten.

Maurice : Lap daar hebt ge het al.

Pedro : (Pedro en Wendy staan nog in hun pose.) Wij hebben gezang op de punt van de Citatic ,de mooie liedje, My heart will go on. (neuriën samen).

Maurice : (terzijde) Het is maar te hopen dat ze van deze cruise later ook gene film gaan maken.

Gerda : Maar kindje was dat niet gevaarlijk?

Pedro : Non , non señora.

Kapitein : Het is verboden Pedro.. Dus!

Pedro : Si si captain. Pedro Di Gamba zal nooit meer doen .(tegen Maurice)
Nooit meer señor.

Maurice : Zeg maar Maurice, casanova.

Kapitein : Pedro, haal de bagage van de familie Van De Geel.

Pedro : Si capitano.

Gerda : Maurice, ga mee met die chef van de service.

Maurice : Ja schat.

Gerda : En niet te lang wegblijven.

Maurice : Natuurlijk niet, ge weet toch dat ik u niet lang kan missen.

Gerda : Nee dat weet ik , als ge uw duiven gaat inkorven kunt ge wegblijven tot een kot in de nacht.

Maurice : Ja maar ...

Gerda : Zie dat ge weg zijt.

Pedro : Ge hebt precies wel een sympathieke madame eh.

Maurice : Geweldig, geweldig. Liefde is blind jong, maar als ge getrouwd zijt gaan uw ogen wel open.

Gerda: Maurice !!!! (kwade blik)

Maurice : Ik ben al weg schat. (Maurice en Pedro vertrekken)

(kapitein wijst de kajuit aan van Gerda en Wendy)

Kapitein : Voilà, hier is uw verblijf voor 14 dagen.(doet de deur van de kajuit open)

Gerda : Oh schitterend. Nog vlug een selfie maken met ons drietjes. (neemt een selfie met iPhone en Gerda en Wendy gaan af in de kajuit)

Kapitein : Selfies man, selfies, ze hebben al wat selfies met mij gemaakt, amai. Ik ben die selfies kotsbeu.

Fré : (komt op uit machinekamer met oliepompje, een overal en pet aan, en hij roept) Sofie, Sofieke, mijn fles is bijna leeg

Kapitein : Wie zijt gij en welke fles is er leeg?

Fré : (schrikt) Dju...eeeuuh mijn olie....oliepompje is leeg mijnheer, mijnheer eeuh... Werkt gij ook op de boot?.

Kapitein : Ik ben de kapitein.

Fré : Ik dacht het al, aan uw klak te zien zijt gij gene gewone.

Kapitein : Kapitein Mac Walker.

Fré : Dat is een hoog functie zeker, betaald dat goed?

Kapitein : Ik verdien waarschijnlijk iets meer dan jij.

Fré : (geamuseerd) Ja ja dat zal wel maar als we zinken moet gij wel als laatste man blijven.

Kapitein : Inderdaad, wat doet gij hier, ik ken u niet. Trouwens het onderhoudspersoneel mag nooit op de dekken komen. Nooit !!

Fré : Goed dat gij me dat zegt mijnheer. Hoe was de naam ook alweer?

Kapitein : Kapitein, kapitein Mac Walker, do you understand me!!?

Fré : Yes yes. (geeft hem een hand) Aah aangenaam, ik ben Fré, Frédéric , mechaniker en ik volg de opleiding als stuurman.

Sofie : (komt op vanuit dek) Zo, die kamers zijn ook al in orde.(ziet Fré) Wie is dat kapitein ?

Kapitein : Fré, Frédéric , mechaniker.

Sofie : Nog nooit gezien.

Fré : Normaal mag ik hier niet komen.

Sofie : Ziet dan dat ge weg zijt.

Fré : Yes yes, oke, dan zal ik maar wat gaan smeren. (terzijde tegen Sofie) Maar mijn fles is dan nog altijd leeg eh madame, en het is daar 34 graden en dorstig.

Sofie : Go, af!!

Fré : Zeg ik word triestig als ge tegen mij roept.

Sofie : Af!

Fré : Ja ja.. (Fré gaat af)

Kapitein : En jij kent die gast ook niet Sofie?

Sofie : Nee, maar het is precies een rare eh?

Fré : (steekt zijn hoofd terug binnen) Foei foei.. Gij verloochent mij... De haan zal driemaal kraaien. Kukeleku , kukeleku , kukeleku. (gaat af)

Sofie : Zo zot als een mus, erg éh?

Kapitein : Goed personeel vinden is moeilijk tegenwoordig.

Sofie : Als gij het al zegt kapitein.

Kapitein : Is juffrouw Hironnelle in hare suite?

Sofie : Ja en ik denk dat ze al een halve fles Chablis uit heeft.

Kapitein : Schitterend, ik zal eens gaan kijken of alles bij haar in orde is. (gaat af naar kamer van Hannelore).

Sofie : Ja ja.. Maar ik denk dat het niet bij kijken gaat blijven.

Fré : (steekt zijn hoofd door de deur) Sofie, gij valt me serieus tegen , gij doet juist of ge mij niet kent als er andere mensen bij zijn.

Sofie : Dat was de kapitein , hij kan u als verstekeling van het schip laten afhalen en u in de bak laten steken. Gij zijt hier illegaal he Fré, sans papier.

Fré : Illegaal of niet, ik vind dat ik menswaardig behandeld moet worden en niet van dorst moet omkomen.

Sofie : Ik zal u vlug iets halen.(Gaat af naar het dek om fles whisky te halen)

Fré : Gij zijt een schat Sofie.(roept haar achterna) Kunt ge me ook wat chips en nootjes en wat kaasblokjes bezorgen. En breng een frigobox met ijsblokjes mee!! Het is daarbinnen meer dan 30 graden zullen. Of ge kunt voor mij misschien zo een goudkleurig armbandje zorgen.

Sofie : (terug met fles whisky) Hier, en verstoopt u terug.

Fré : Bedankt ,maar ik heb ook honger zulle.

Sofie : Ik zet seffens wel iets klaar voor u .

Fré : Dat moet niet te lang meer duren of ik sterf hier seffens van de honger.

Sofie : (geamuseerd) Geen probleem.. Maar als ge dat doet dan kieperen ze u overboord en krijgt ge een zeemansgraf.

Fré : Merci. Schoon vooruitzichten heb ik. (Fré is terug weg).

Maurice : (komt zuchtend op samen met Pedro .Maurice draagt 2 zware valiezen en één kleine , Pedro heeft een beauty case vast en toont de weg)
Amai, ik wist begot niet dat er op een schip zoveel trappen waren . Ik ben nu al stik kapot.

Sofie : Wat hebt gij ook allemaal bij mijnheer, het is maar een cruise van 14 dagen hoor.

Maurice : (wijst naar grote koffers) Die twee zijn van mijn vrouw en dit kleintje is van mij. En ons Wendy heeft ook nog drie koffer bij.

Pedro : Dat is typisch voor vrouwen. Zeg die beauty case wordt wel mucho zwaar hoor.

Maurice : Zijt voorzichtig met die beauty case , die is van mij.

Sofie : (geamuseerd) De beauty case van u meneer Maurice?

Maurice : Van mij ja! Waar moet ik naartoe met mijn vracht?

Pedro : (zet zijn beauty case hard neer) Kajuit nr. 908, ik zal voorgaan.

Maurice : Voorzichtig zei ik.

Pedro : Er zit precies iets breekbaars in. Niet?

Sofie : Ik zal u eventjes helpen mijnheer. (neemt een koffer)

Petro : Zal ik de deur wel openhouden.

Sofie : Profiteur. (gaat samen met Maurice af naar kajuit 908.. Pedro volgt hen)

(de beauty case staat nog op de scene)

Fré : (komt uit zijn schuilplaats en ziet de beauty case staan) Tiens, mijn Sofieke heeft mijn middageten al klaargezet . (gaat met beautycase naar zijn schuilplaats).

Wendy: (komt samen met Pedro uit kajuit 908) Amai, drie stapelbedden boven elkaar.

Pedro : Schoon éh.

Gerda: (komt uit kajuit) Dus Wendy ik slaap vanonder, gij in het midden en onze pa vanboven.

Maurice : (komt uit kajuit) Ik vanboven!!? Als ik daar uit val ben ik dood.

Sofie : (komt uit de kajuit.. geamuseerd) We kunnen u ook een valscherf aandoen meneer. (gaat af naar het dek)

Maurice : Mij nog uitlachen ook.

Gerda : Niet zagen Van Geel . (gaat terug kajuit binnen.)

Maurice: Ja maar schat, ik heb hoogtevrees en ik moet iedere nacht drie maal op om te plassen en ik heb soms nachtmerries en zo ..en....

Gerda : (Komt even terug) Gij slaapt op het bovenste bed Van Geel.!!! (terug binnen.)

Maurice: (onderdanig) Ja natuurlijk, ik slaap op het bovenste bed , ik denk dat ik daar een schoon uitzicht heb. (gaat kajuit binnen)

Wendy : Ik had met die cruise anders voorgesteld. Nu moet ik slapen boven ons ma en onder onze pa.

Pedro : Ge kunt ook bij mij komen liggen, ik heb ne groot bed. Kamer 502, doscientos dos. Bonito !!! Por favor?

Wendy : Pot van voor, si si.

Pedro : Ik zal u de weg eens wijzen naar kamer 502. (Met veel gebaren) Eerst 30 m rechtdoor dan lift omhoog, derde verdiep, trap af, 4 verdiepingen naar beneden, keer terug en dan links de derde straat.

Wendy :(geamuseerd) Is het niet beter als ik mijne gps opzet?

Pedro : Ik kan u ook zelf meepakken señorita. Nu ! Dan kunnen we gelijk de maat van het bed nemen.

Wendy : (roept) Make, ik ga eventjes wandelen eh.

Gerda : (roept vanuit haar kajuit) Zijt voorzichtig eh kind

Pedro : Voorzichtig, dat is zeker señora, geen gekke toeren eh waar we later spijt van kunnen hebben.

Maurice : (komt op) Gaat die toreador ook mee? Zijt dan maar dubbel voorzichtig. De familie Van Geel heeft nog altijd een goede christelijke naam.

Gerda : (komt uit haar kajuit) Gij een goede naam? Dat komt dan omdat ge met mij, Gerda Vandekastelen, getrouwd zijt Van Geel.

Maurice : Ja, ja .. Merci wicht.

Pedro : Pedro Di Gamba heeft ook goede naam. Ik zorg goed voor uwe dochter. Mijne madre zei altijd, beter éne keer vogelen in de lucht dan een madre in de porseleinwinkel die een bebe moet kopen.(gaat samen met Wendy af)

Maurice : Volgens mij is die spanjaard een Don Juan en Casanova in éne persoon. Di Scampi staat serieus scherp.

Gerda : Di Gamba.

Maurice : Da's bijna hetzelfde. Ik zeg dat hij scherp staat.

Gerda : Niet zagen Van Geel. (gaat haar kajuit binnen.)

Maurice: (We horen de misthoorn nog eens, Maurice schrikt) Dedju! Volgens mij gaat dit een gezellige cruise worden.

Sofie : (komt op van het dek) Alles oké mijnheer Van Geel?

Maurice : Prima ,maar ik denk dat ik die volbloed spanjool in 't oog ga moeten houden.

Sofie : Och, 't is vakantie voor iedereen.

Maurice : Ja dat zal wel . Zeg iets anders ,hebt gij mijn korfje... euh .. mijn beauty case in onze kajuit gedragen?

Sofie : Nee mijnheer, ik heb ze hier nog zien staan daarjuist.

Maurice : Miljaar, miljaar. Het is toch niet waar zeker. (paniekerig) Ze is weg!! Weg dedju weg!!

Sofie : Zit er iets belangrijks in mijnheer?

Maurice : Natuurlijk zit er iets belangrijks in, mijne Schumacher!!

Sofie : Schumacher?

Maurice : Ja mijne.. euh, ik bedoel ... mijn onderbroeken van het merk Schumacher en mijn medicatie.

Sofie : Medicatie, heb gij die al nodig?

Maurice : Niet echt maar in geval van nood..... We zijn op vakantie en dan weet ge nooit wat een mens tegenkomt.

Sofie : Blauwe pillen en condooms kunt ge hier aan de automaat krijgen.

Maurice : Serieus? Dan moet ik zorgen dat ik altijd kleingeld in mijn zakken heb.

Fré : (komt uit zijn schuilplaats met een duif in zijn hand) Zeg Sofie is het de bedoeling dat ik ze zo opeet of moet ik ze eerst slachten.

Maurice : (ziet zijn duif) Dedju, voorzichtig man, dat is mijn duif, mijne crack, mijne toekomstige Barcelona winnaar, waar hebt ge die gehaald ? Allee jong mijne Schumacher.

Sofie : Uwe Schumacher? Maar uw onderbroeken waren toch van het merk Schumacher.

Maurice : Ja, dat ook ja. Maar hoe komt mijne kampioen in uw handen terecht.

Fré : Tja, die zat in dat korfje dat het kamermeisje voor mij had klaargezet.

Sofie : Ik heb niks klaargezet.

Fré : Maar jawel, ik heb honger, kunt gij ze misschien de kop uittrekken en plukken mijnheer, ik kan geen beesten doodmaken. Een vuurtje ga ik wel vinden om ze te braden.

Maurice : Gij wilt dat beestje opeten!!? Zot! Weet ge wel goed dat ik de zuster van deze kampioen aan een Chinees heb verkocht voor 25000 euro.

Fré : Hebt gij uw zuster verkocht aan een Chinees!? Dat mag niet, dat is mensenhandel.

Maurice : Ik heb een duif verkocht, kiekeken.

Sofie : (verbaast) Een duif van 25000 euro !!!?

Fré : (richting publiek) Amaai, als ge van zo een beest soep kookt dat is niet te betalen jong. 25000 Euro ?!!!

Maurice: Ja ja, dat zijn de prijzen tegenwoordig voor een kopvlieger. Maar mondje dicht, niets tegen mijn Gerda en mijn dochter zeggen. Ik heb graag wat overschot in mijn portefeuille.

Fré : Gij hebt dus 25000€ in uwe portefeuille!!?

Maurice : Ja, en nog wat kleingeld.

Sofie : Om naar die pillenautomaat te gaan?

Maurice : Die heb ik nog niet nodig, maar ik heb gehoord dat hier een casino aan boord is.

Sofie : Natuurlijk mijnheer ge zit hier op een luxe cruise.

Fré : (kijkt in zijn schuilplaats) Luxe, als ik mijn accommodatie bekijk heb ik mijn twijfels.

Sofie : En wilt gij deze nu ook in China verkopen? We doen maar een middellandse zee cruise eh.

Maurice: Ik heb ze meegebracht om te trainen voor de fond wedstrijd vanuit Barcelona, ik ga ze morgen lossen dan kan ze de weg naar huis al eens bestuderen en verkennen. Mijne buurman Jos zit te loeren tegen dat ze thuiskomt. Maar mondje dicht tegen ons Gerda.

Fré : Allée mijn middageten vliegt straks terug naar België.

Gerda (roept vanuit haar kajuit) Maurice is ons Wendy nog niet terug?

Sofie : Wendy is in goede handen madame. Ik zal eens gaan kijken waar ze mee bezig is . (gaat af)

Maurice : (tegen Fré) Allée jongen, zie dat ge weg zijt en neemt de Schumacher maar mee, dan gaat ons Gerda ze zeker niet zien, maar verzorgt ze goed.

Fré : Natuurlijk mijnheer, maar of ik over die 25000 euro van u ga zwijgen tegen uw madame dat zal van u afhangen. (steekt zijn hand uit). Als ge begrijpt wat ik bedoel mijnheer.

Maurice : Zie dat ge weg zijt, afperser !!

Fré : Oké, oké, mijnheer Van Geel, we praten er nog wel over. (gaat af naar schuilplaats met de duif)

Maurice : (GSM gaat af en neemt op) Wat moeten ze me hier nu bellen? Hallo, met Maurice. Aa , Agnes...Ja, prima alles goed wicht, ik zal ons Gerda eens roepen. (roept) Gerda, Agnes , de buurvrouw aan de lijn.

Gerda: (komt in de deur) Ik kom schatteke.

Maurice: (kijkt rond zich) Tegen wie hebt gij het nu?

Gerda : Stil. (doet teken dat hij moet zwijgen en neemt gsm)Hey Agnes. Alles goed thuis? ... Hier? Geweldig éh. Sjiem jong, ja we hebben zo een groen armbandje aan...Dat is grand de luxe éh.

Maurice : (onderbreekt haar) Nee schat ge zijt...

Gerda : Stil Maurice....(in gsm)Ja dat kost wel wat , maar met zo een groen bandje moogt ge overal komen , eten en drinken zo veel als ge wilt... Ja all-in , ja . .. Wat ? ...Grote luxe.. Ja ..en mooie mannen éh, hier lopen een paar rijke exemplaren rond en....

Maurice: (onderbreekt haar en komt dichterbij) De vrouwen vallen ook mee, weinig textiel aan, ik hoop dat er straks of morgen één over boord valt dat ik ze kan redden met kunstmatige ademhaling op haar te doen

Gerda : (Terzijde tegen Maurice) Gij hebt schrik van water en ge kunt niet zwemmen Maurice.

Maurice : Daar ga ik op dat moment niet aan denken. Maar ik red me wel. (haalt zwembandjes uit en begint ze op te blazen)

Gerda : Het eten? Hoe dat meevalt ?Ja da's geweldig éh Agnes. In 6 restaurants tegelijk, we weten niet wat kiezen, oesters, kaviaar, champagne. Champagne à volonté éh. Mijn ventje heeft juist een fles opengemaakt. Lekker éh schat?

Maurice :(ironisch) Geweldig poes.

Gerda : En kreeft..

Maurice: (onderbreekt haar) Ons Wendy is al aan de gamba van Pedro bezig !!

Gerda : (doet teken dat Maurice moet zwijgen) Lekker...Rechtstreeks uit de zee en daar een glas echte champagne bij.. geweldig sjiek....

Maurice: Met een gewoon pintje zou ik nu al blij zijn.

Gerda : (doet teken dat Maurice moet zwijgen) Maurice zijn lievelingskost? Jawel , jawel , groenkool met worst?

Maurice : Ne lap spek is voor mij ook goed.

Gerda : Zeker Agnes , als ge dat bestelt dan hebt ge dat.

Maurice: Bestel het dan maar vlug.

Gerda : Wat zegt ge schat?

Maurice : Niks.

Gerda : Onze Maurice zegt dat het hem hier geweldig meevalt en dat alles even sjiek is, alles kunt gij hier krijgen. Alles! Maar nu moet ik doorgaan, kapitein Mac Walker heeft gevraagd om samen met mij te aperitieven.

Maurice : Serieus? Daar wist ik niets van.

Gerda: Wat we vandaag nog gaan doen? Ik ga dus aperitieven en mijn Mauriceke gaat een uurtje in de sauna en daarna zich een paar uur laten masseren door Pedro Di Gamba, een knappe Spanjaard.

Maurice : Ik? In de sauna !!? Ik mij laten masseren door die mislukte scampi ? Het is niet waar éh? Ik denk er nog niet aan !

Gerda : Stil schat... Ja , ja ,dat is goed Sonja. (tegen Maurice) Schat drink uwe champagne eens uit. (geeft gsm aan Maurice) Hier Jos aan de lijn. Vertel hem maar eens hoe goed we het hier hebben.

Maurice: Ja maar Gerda , ge weet toch dat ik niet kan liegen.

Gerda : Gij kunt wel liegen, wat is me dat nu. Hier! (Maurice neemt de gsm)

Maurice : (in gsm) Hey kameraad!....Geweldig éh Jos. Veel water éh... Ik zeeziek ? Nee zulle ik voel me nog goed. (overdrijft) We zitten nochtans in volle zee, golven, golven, ik weet niet hoe hoog en geen land te bespeuren zelfs niet met de verre kijker.

Gerda : Kijk daar eens Mauriceke.

Maurice : Wat ziet ge ?

Gerda : (stil tegen Maurice) Dolfijnen.

Maurice : Serieus ? (Gerda knikt) Ja begot, een kudde dolfijnen.

Gerda : Een school.

Maurice : (tegen Gerda)Hoe school, het is toch vakantie.

Gerda : Geen kudde dolfijnen, maar een school dolfijnen, zo zeggen ze dat kiekeken.(gaat haar kajuit in)

Maurice : Ja Jos een school dolfijnen, fantastisch, ze zwemmen langs de boot op. Ik krijg tranen in mijn ogen. Zo schoon. Wat ?...Ja, ja ik ben volop foto's aan het trekken. ...Wat zegt ge Jos?... Is mijn duif al aangekomen, ge hebt ze zien landen in een dennenboom? Dat kan niet, ik heb ze nog niet gelost, we komen morgen pas in Barcelona. Nee Jos, nee.. Trouwens mijn prijsduiven landen niet in een boom, dat zal wel een Turkse tortelduif, of een specht zijn die daar aan het nestelen zijn, onnozelaar. Gij kent ook niets van vogelen of duiven.

(we horen een stoomfluit van de boot en via de intercom) **Kapitein Mac Walker wordt dringend in de controlekamer gevraagd.**

Maurice : (schrikt) Dedju ! (in gsm) Wat dat was? We gaan vertrekken Jos jong. We gaan vertrekken...Wablieft !!? Nee, nee we zijn al vertrokken we zitten op volle zee. Euh, ja, ja allee...ah ja, we zijn even gestopt voor een reddingoefening. Maar nu zijn we definitief vertrokken. Golven man, golven !!! En wind, storm, 10, nee 12 beaufort, minstens eh. De borden met oesters en scampi's vliegen rond mijn oren. De flessen champagne rollen hier over het dek. Maar ik geniet ervan. (fluit en blaast om de wind na te doen)

Gerda : (komt in de deuropening, steekt haar duim omhoog) Goed bezig Van Geel.

Maurice : (in gsm) Geen probleem ik overleef het wel buurman, ik heb mijn zwembandjes aan, dus alles onder controle.

Gerda: Houdt u vooral niet in. (blijft in de deuropening staan)

Maurice: Ik heb daarjuist nog een grietje van 25 jaar haar dijbeen gespalkt en gereanimeerd.

Gerda : Niet overdrijven en niet dromen Van Geel. (gaat terug af)

Maurice : Als ik het zelf overleef kom ik terug als een held jong. Gij hoopt ook dat ik het overleef ? Merci Jos. Da's vriendelijk...Wat? Ja ...want ik moet u nog 22 euro € betalen van onze laatste kaartavond. Gij zijt ne schone kameraad, ik zit hier levens te redden en gij maakt u zorgen over uw 22€. Ja, ja...(fluit en om de storm na te doen en maakt lawaai, doet alsof de verbinding wegvalt) Wat Jos? Wat!!? Ik hoor u niet meer.....Hallo, hallo over... (geamuseerd) Allee die is weg, gelukkig want mijn leugens waren op. (heeft er plezier in) En nu gaat de Jos dat tegen heel het dorp vertellen wat hij van mij gehoord heeft. Plezant.

(We horen de misthoorn nog eens. De kapitein komt zich nog aankledend opgelopen uit de kamer van Hannelore.)

Kapitein : De tijd gaat toch snel als een mens bezig is.

Maurice : Gaan we vertrekken mijnheer de kapitein?

Kapitein : Yes, yes!

Maurice : Moeten we dan onze veiligheidsgordel aandoen?

Kapitein : Nee, je zit op een schip eh man.

Maurice : Ik ga toch op zeker spelen. (doet de zwembandjes rond zijn armen)

Kapitein : En als ge gevoelig bent voor zeeziekte zou ik de kots zakjes nemen, daar hangen ze. (er hangt ergens een doos met zakjes) (kapitein gaat af)

Maurice: (neemt een aantal zakjes) Dan ga ik mijn voorzorgen maar nemen.

Hannelore :(in de deuropening met fles wijn in haar hand) Het is altijd het zelfde, die boten vertrekken altijd te vroeg.

Maurice : Is 't waar madame?

Hannelore : (ziet Maurice) Hey monsieur Maurice, voulez- vous coucher avec moi ce soir.

Maurice : (verstaat haar niet) Oui, oui, samen iets drinken ? Pourquoi niet.

Hannelore: Kom dan. Un peu de vitesse... (gaat binnen in haar kamer.)

Maurice: Een beetje vitesse dat versta ik, dat zegt ons Gerda ook regelmatig tegen mij.(wil naar de kamer van Hannelore.)

Fré : (komt in de deur van zijn schuilplaats) Meneer Maurice, wacht even , bezorgt gij me eens een flesje witte wijn, goed gekoeld. En wat kaasblokjes , chips en nootjes.

Maurice : Ik?

Fré : Ja gij , of ik ga uw madame inlichten over die duif van 25000 €. En dan, oei, oei Mauriceke.

Maurice : Gij chanteert mij?

Fré : Ja, maar puur uit noodzaak, ik moet proberen hier 14 dagen te overleven. Vlug, madame van suite 907 heeft hare frigo vol witte wijn zitten.

Maurice : Ja maar.

Fré : Oké dan zal ik uwe commandant inlichten over...

Maurice : (onderbreekt hem) Nee jong, niet doen.

Fré : Oké, dan wacht ik hier op de wijn . (Gaat zijn schuilplaats binnen)

Maurice : Dedju , dedju.. (wil kamer van Hannelore binnengaan.)

Gerda : (komt in de deur en roept .) Maurice, wat gaat gij daar doen ?

Maurice : (komt terug uit de kamer van Hannelore) Dju, nu heb ik mij van kamer vergist. Sorry schat.

Gerda: (wijst naar hun kajuit) Binnen Van Geel, mijn schoenen moeten nog geblonken worden.

Maurice : Natuurlijk schat , daar wou ik juist aan beginnen. Schoenen blinken dat doe ik toch zo graag. (gaat af).

(Muziek Love Boat?)

DOEK

Tweede Bedrijf

(De volgende dag, 's morgens .Het schip ligt aangemeerd in Barcelona)

Fré : (staat alleen op de scene heeft een kapiteinspet plus jasje aan, heeft ook een aangeplakte snor, waar hij regelmatig problemen mee heeft.)

Amai , ik heb een geweldige nacht beleefd , Maurice heeft me deze nacht om 12 uur nog een koud buffet gebracht dat hij in het restaurant had gepikt. Witte en rode wijn, gin, wodka, Leffe blond en Duvel heeft hij mij geleverd in een goed gekoelde frigobox . En dat allemaal omdat hij schrik had dat ik zijn vrouw zou vertellen over de duif die hij verkocht heeft. Chantage helpt me overleven. Dorst ga ik dadelijk niet moeten lijden. En mijn lief heeft me ook nog een paar uur gezelschap gehouden. Alles oké met de liefde, amai, vrijen met 8 beaufort op een varende boot, dan zit er beweging in zullen. En met een plaatje van 10000 volt boven uw hoofd, dan komen er vonken uit, zeker weten. Wat mij betreft mag die cruise 3 maanden duren. (tegen publiek) En wat vindt ge van mijne nieuwe outfit? Dit heb ik ook gevonden in die oude koffer. Schoon éh? En deze morgen zijn we dan in Barcelona aangemeerd en nu is iedereen de stad bezoeken. Ik had willen meegaan maar ik kan zonder pasje niet terug op het schip. Mac Walker en Hannelore zijn ook in de stad en een schip zonder kapitein dat mag niet. Dus zal ik hier het bevel maar overnemen. Met zo een kostuum gaat dat wel lukken. Dat is genieten man. (roept bevelend met veel gebaren) Vrouwen en kinderen eerst in de reddingssloepen!! Hola , hola, niet dringen, circuler, mannen begeef u naar stuurboord, sneller, orkest verder spelen.

Wendy : (komt al giechelend opgelopen samen met Pedro di Gamba..)

Fré : De ratten verlaten het schip maar de kapitein blijft!!

Wendy : (paniekerig) Oei, oei ..Zijn we aan het zinken?

Fré : Nog niet, maar wat nog niet is kan nog komen. Een goede kapitein moet op alles voorbereid zijn. Mag ik mij voorstellen, eerste kapitein Frédericos Klosinos

Pedro : Kolosinos ? Onze kapitein heet toch Mac Walker.

Fré : Ja ja, dat is, ook.. euh een kapitein maar hij heeft eigenlijk niets te zeggen. Ik voer hier het bevel. Hebt gij niets anders te doen dan te flikflooien met de toeristen?

Pedro : Ik ben ook van de animatie captain, de toeristen animeren. De oude mensjes rustig houden en de jong meisjes, allee de señorita's amuseren.

Wendy : Si si, daar is hij goed in.

Fré : Sjieke job jong, en daar wordt gij voor betaald?

Pedro : Si, si señor.

Sofie : (komt op en ziet Fré en begint te lachen) Amaai Fré.

Pedro : Frédericos!

Wendy : Klosinos !

Fré : Inderdaad, Frédericos Klosinos, aan boord gekomen in Barcelona om hier orde op zaken te stellen. Ik voer hier een internationale controle van de rederij, gesteund door de Navo.

Sofie : (tegen Fré) Amaai, ge hebt het al ver geschopt, zo ken ik u niet, schoon kostuum trouwens.

Fré: (tegen Sofie) Zat ook in die kist.

Pedro : (onderdanig) En als ik alstublieft vragen mag, wat komt de internationale controleur kapitein van de Navo controleren?

Fré : Het is ons ter oren gekomen via de FBI dat er op dit drijvend vakantieparadijs door de kapitein Mac Walker liters whisky wordt gezopen.

Sofie : Denkt ge nu echt dat de FBI zich daar mee gaat bezighouden.

Fré : Zwijgen juffrouw, ik ben aan het woord. Zoals ik al zei, liters whisky met als gevolg grensoverschrijdend gedrag ten overstaan van de vrouwelijk toeristen en zelfs het personeel.

Sofie : Daar heb ik spijtig genoeg nog niets van ondervonden. Gij wel Pedro?

Pedro : Nooit iets van gemerkt. Ja misschien eens een tikje op mijn billen maar nooit verder.

Fré : (tegen Sofie) Gij zijt hier toch personeel eh juffrouw Sofia, wel haalt gij mij eens een fles Schotse Whisky, de beste die aan boord is.

Sofie : (terzijde tegen Fré) Hebt gij deze nacht nog niet genoeg gezopen?

Fré : (terzijde) Ja wel ,maar gene Schotse whisky.

Pedro : Single malt van 16 jaar, geturfd en gebotteld in Schotland, 43 graden, dat is de beste. Maar niet goedkoop.

Fré : Dat is hem, die wil ik.

Sofie : (terzijde tegen Fré) Daar gaat gij niet tegen kunnen, ge zijt die van de Aldi gewoon.

Fré : Single malt, nu !!

Pedro : Zal ik hem voor u halen kapitein?

Sofie : Nee, nee zal ik wel gaan want ik kan mijne lach niet meer inhouden. (gaat af naar het dek).

Fré : (tegen Pedro) En gij garçon, haalt gij mij eens een lekkere visschotel met een portie oesters en kaviaar, en twee stokbroden.

Pedro : Si, si, por favor señor, alstublieft señor de controlerende kapitein.

Wendy : Twee stokbroden !?

Fré : Neem er maar drie, ik moet wat hamsteren tegen de dagen dat het wat minder is.

Pedro : Si si señor, très baguettes ?

Fré : En de visschotel niet vergeten.

Pedro: Vissticks van kapitein iglo. Oké señor?

Wendy: Thuis eet onze pa regelmatig een doos pilchards in tomatensaus? Ook niet slecht, zegt hij.

Fré : Ik lach er niet mee, breng me het gevraagde.

Wendy : Daar wordt voor gezorgd, kapitein.

(Wendy en Pedro af)

Fré : Wie had dat gedacht dat ik het zover zou brengen. Van klusjesman Fré Klos tot kapitein Frédericos Klosinos. Als dat maar lang gaat duren. (zingt) From a jack to a king.

Hannelore : (komt van het dek) Hola magnifiek, een gouden stem. Dans quelle schouwburg treed deze chanteur vanavond op?

Fré : Dat ik het zelf niet weet madame. Mag ik me voorstellen? Captain eerste klos.....euh eerste klas Frédericos Klosinos.

Hannelore : Klosinos?

Fré : Frédericos Klosinos , oudste zoon van een Griekse reder.

Hannelore : Zoon van?

Fré : Inderdaad.. Mijne bompa heette Onassis.

Hannelore : Serieus ?

Fré : (kijkt heel ernstig) Madame , zie ik eruit alsof ik aan het liegen ben?

Hannelore : Non, non, mon ami.

Fré : Ik dacht het ook niet. (Geeft haar een kushand en ziet haar gouden bandje)

Hannelore : Die kapiteins kennen hunne wereld. En dat kostuum geeft me koude en warme rillingen tegelijk.

Fré : Merci madame.

Hannelore: (bekijkt hem) Ken ik u ergens van? Je komt me echt wel bekend voor.

Fré : Dat kan, ik ben nogal bekend. Ik heb eens meegedaan aan "Temptation island".

Hannelore : Als kleinzoon van Onassis ?

Fré : Mag dat niet?

Hannelore : Ja wel , ja wel . Temptation Island"...Ooooh, 't is niet waar eh, mijn lievelingsprogramma met al die mooie mannelijke binken.

Fré : Lelijke mannen mogen daar niet aan meedoen eh madame.

Hannelore : Magnifiek.

Fré : Als ge rijk zijt komt ge overal éh madame. Maar aan uw armbandje te zien zit gij er ook warmpjes in. Hebt ge er zo geen twee?

Hannelore : Twee? Nee, waarom?

Fré : Oh zo maar..

Hannelore : Jij , met zo een functie zult hier zonder gouden armbandje ook wel luxueus behandeld worden. Niet?

Fré : Natuurlijk , vanzelfsprekend madame. (Sofie komt op met de fles whisky en 2 glazen) Voilà , als ik whisky vraag brengen ze whisky.

Sofie : Asjeblieft kapitein Klos de single malt van 16 jaar. (schenkt twee glazen in.)

Fré : En waarom 2 glazen? (tegen Hannelore) Drinkt gij ook iets mee?

Hannelore : Graag.

Sofie : (we horen de kapitein) Oei, de kapitein ,Mac Walker is in aantocht en die heeft altijd zin in een glaasje.

Fré : Mac Walker? Oei. Dan, dan is het beter...

Sofie: (doet teken van wegwezen) Ja.

Hannelore : Ga je al weg?

Fré : Ja ik zou dringend het personeel in de machinekamer moeten controleren. Want ik heb gehoord dat daar ook een stukje gezopen wordt. Amai nog niet! (neemt de fles .)

Hannelore : Mag ik meegaan "Temptation boy" .(wil meegaan)

Sofie : (trekt Hirondele terug) Nee madame Hirondele gij moogt niet meegaan. (wijst naar de verbodstekens) 10000 volt madame.

Fré : (gaat de machinekamer binnen en neemt de fles mee laat de borrels vol staan.)

Hannelore : Amai, de kleinzoon van Onassis.

Sofie : (geamuseerd)Wie!? Hij? De kleinzoon van Onassis!!? Hij?

Hannelore : Ja die rijke Griek die met Jacky Kennedy getrouwd is geweest.

Sofie : Da's straf.

Hannelore: Ja.. Nu had ik de kans om een rijke in te palmen. . Dat heb ik nog niet meegemaakt..(tegen Sofie) Wat denk je, zou ik die hoge piet in zijn kostuum kunnen versieren met al die vlinders in mijn buik?

Sofie : Ge kunt eens proberen eh madame, niet geschoten is altijd mis.(wijst naar de verbodstekens) Maar zijt voorzichtig hij bevindt zich veel in de gevarezone. En , én ik denk dat hij al een vriendin aan boord heeft.

Hannelore : Jammer.

Kapitein : (komt op en ziet de 2 glazen whisky staan) Ah voilà, zo zou het altijd moeten zijn, goed personeel weet wanneer kapitein Mac Walker zin heeft in een borrel. Cheers.(drinkt één glas leeg en gaat op één been staan)

Sofie : Wat scheelt er kapitein, krampen?

Kapitein : (Geamuseerd) Nee, nee. (drinkt zijn tweede glas en gaat terug normaal staan) Alles terug oké want op één been kon ik niet staan? (lacht zelf met zijn grap.)

Hannelore : Ik heb pertang ook goesting in een borrel.

Kapitein : Het is geen gewone borrel madame Hirondele, het is de allerbeste whisky, schenk nog eens in. Waar is de fles ?

Sofie : De fles is weg, weg.

(via luidspreker wordt de kapitein weggeroepen) Kapitein Mac Walker wordt dringend in de controlekamer gevraagd. Er komen verdachte geluiden uit de reddingssloepen.

Kapitein : Druk, druk, waarom ze een mens al nodig hebben, er zitten waarschijnlijk een koppel meeuwen te nestelen en te paren in die reddingssloep.(gaat af)

Hannelore : Toch geen verstekelingen hoop ik.

Sofie : Verstekelingen? Dat is op deze boot niet mogelijk mevrouw.

Fré : (laat zijn hoofd zien en heeft een werkpak op en geen snor meer) Hallo, is mijn eten nog niet klaar?

Sofie : Weg, aan 't werk gij. (Fré terug weg)

Hannelore: Wie was dat? Dat gezicht komt me bekend voor.

Sofie : Ja, ja dat was de Filippino. De smeerpot van de machinekamer.

(Maurice en Gerda komen op, Maurice heeft een voetbalshirt aan van Barcelona zijn neus ziet rood en blauw, hij ziet er niet gelukkig uit)

Sofie : Naar het stadion van Barcelona geweest , wie heeft er gewonnen?

Maurice : Laat me gerust verdomme, ons Gerda hier die heeft gewonnen. Zie me hier nu staan in een trui van Barcelona. Niet echt mijn favoriete ploeg.

Gerda : En toch is het een schoon voetbaltruitje, stijlvol en modern.

Maurice : Ik wilde eigenlijk een truitje kopen van Real Madrid, van die ploegen ik een hevige supporter.

Sofie : Waarom hebt ge dan één van Barcelona gekocht?

Maurice : Dat zal ik u eens uitleggen kind. Ten eerste, mijn vrouw vond dat deze kleur beter bij mijn ogen past.

Gerda : Dat is ook Maurice en trouwens Real Madrid die hebben witte truitjes, die kunt ge niet proper houden.

Maurice : Dash maakt alles witter dan wit. Zeggen ze.

Gerda : Wat kent gij nu van waspoeder.

Maurice : Oké. Ten tweede, (overdrijft) en luistert nu goed eh meisje, ik had een truitje vast van Real.....

Sofie : Van Real Madrid!!?

Maurice : Ja.

Sofie : Hier in Barcelona? Dat is durven.

Maurice : Inderdaad! Maar het was te laat, ik had het in mijn handen. Komt daar toch zeker geen bende supporters van Barça binnen.....

Sofie : Gij bedoelt Barcelona?

Maurice : Ja Barcelona . Wel, zeker 30 Spanjaarden kwamen daar binnen. Het kunnen er ook 50 geweest zijn, ja minstens 50, die winkel stond vol, echt daar lieg ik niet voor.

Sofie : Amai.

Maurice : Opgefokte hooligans, lawaaimakers ,boks ijzers aan hun vingers en een sjaal voor hun gezicht. Schrikwekkend, en maar roepen: Barça, Barça!!

Gerda : Maurice, ge overdrijft.

Maurice : Overdrijven? Ik, Maurice Van Geel ..Overdrijven? Nooit!!! Ze trokken dat wit truitje uit mijn handen en dat van Barcelona over mijn hoofd. De grootste en de lelijkste kerel van de groep 2m lang en 150 kg zwaar pakte mij....

Gerda : (onderbreekt hem) Maurice, alstublieft eh.

Maurice : Minstens 150 kg, handen zoals een kolenschop en vingers als cervela's .Piercings in zijn neus en in zijn wenkbrauwen en een doodskop op zijne arm getatoeëerd .

Sofie : Stoere gast dus?

Maurice : Amai nog niet.. En die kerel pakte mij vast en stak twee dikke vingers in mijn neus en begon te keuteren en te peuteren en hij lichte mij met één hand 30 cm van de grond..

Hannelore: Oei, oei... Pijnlijk zeker?

Maurice : Niet te doen wicht. Ik moest niezen en snuiten maar ik durfde niet. Ik zat met een ei in mijn broek jong. Hij zei iets, ik verstond hem niet maar toen deed hij zo. (doet gebaar van keel oversnijden) Ik had schrik man, schrik! (tegen Gerda) Ik heb nochtans zelden schrik, eh Gerda? Alleen van de dokteren.....euh. (bekijkt Gerda) Eh Gerda?

Gerda: Allée gij, wat ge nu zegt

Maurice : Maar toen had ik schrik. Op alles wat hij vroeg heb ik maar si si gezegd.

Hannelore : Dat is uw geluk geweest mijnheer Van Geel.

Sofie : (geamuseerd) No No kunnen die kerels niet verdragen. Dat is maffia, die moet ge gelijk geven.

Gerda : Ik vond het sympathieke mannen. Mij hebben die niets misdaan.

Maurice : U niet nee, gij hebt zelfs mee “Barça, Barça, Barça”!! geroepen.

Gerda : Om u te redden Maurice.

Maurice: Merci wicht, ge zijt te goed voor mij. Miljaar toch, ziet mij hier nu staan met pijnlijke neusgaten en een truitje van de vijand waar ik 120 euro voor betaald heb.

Hannelore : Kom seffens maar eens naar mijn suite meneer Van Geel, dan zal ik wat Vaseline in je gaatjes , euh neusgaatjes wrijven.

Maurice : Dat zou mij goed doen wicht.

Gerda : Niks van Van Geel , ik zal er wel wat uierzalf insmeren.

Maurice : Uierzalf stinkt.

Gerda: Ik zeg dat ik er uierzalf zal insmeren!!

Maurice : (onderdanig) Uierzalf...Natuurlijk schat...Uierzalf ..Goeie zalf.

Gerda : Veel beter dan...dan...

Maurice: (onderbreekt haar) Vaseline. Veel beter.

Sofie : Ik vind het een schoon truitje. En het past perfect.

Hannelore: Het is zijn geld waard.

Maurice : Ik doe het toch niet aan, het is te koop. Morgen zet ik het op 2dehands.be

Gerda : Dat zou ik niet doen Van Geel, niet doen.

Maurice : Het is goed schatteke, ik zal het cadeau geven aan Jos, mijne buurman omdat hij mijn duiven verzorgd.

Gerda : Gij zijt niet normaal zeker, een truitje van 120 euro, niets van. Jos weet nog niet dat er in Barcelona een voetbalploeg is. Die speelt allen maar petanque.

Sofie : Een rustig partijtje petanque zou u nu goed doen, niet waar meneer Van Geel?

Maurice : Inderdaad.

Sofie: Op dek elf is een petanquebaan meneer.

Maurice : Serieus? Het is goed dat ik dat weet.

(Fré op uit zijn verblijf...in duikerspak met zwemvliezen)

Sofie : (tegen Fré) Wat hebt gij.... (Begint te lachen)

Fré : (Wendy en Pedro komen ook op uit Fré zijn ruimte) Hier, ik heb een verliefd koppeltje gevangen onder het zeil van een reddingsloep. Ze krijsten als parende meeuwen. (heeft een schoendoos vast.)

Gerda : Maar Wendyke toch, in een reddingsloep, zie maar dat ge niet ziek wordt.

Wendy : Nee nee make, ik vond het plezant.

Maurice : Juist haar moeder toen ze 15 was.

Hannelore : Och het is vakantie eh, laat de teugels maar wat losser meisje.

Maurice : Teugels los? Integendeel, ik zou die Spanjaard heel kort gebonden houden.

Sofie : Doe dat, want voor ge het weet komt ge met een klein Spanjaardje thuis.

Wendy : Er is niets gebeurd hoor.

Hannelore : Met twee onder een zeil in een reddingsboot en niets gebeurd, hoe zot is dat?

Pedro : Juist wat experimenten voor de veiligheid.

Fré : Dat klopt , toen ik hen ontdekte lag hij boven op haar, hij zei dat hij juist aan de kunstmatige ademhaling en de hartmassage was begonnen.

Gerda : Allee Wendytje ga u omkleden.

Wendy : Waarom?

Maurice : Omdat er meeuwenstront op uwe rug hangt.

Gerda : Meeuwenpoep Maurice.

Maurice : Gij zegt wat ge wilt, maar het ziet er vies uit.

Pedro : Zal ik u helpen señorita?

Wendy : Si, si..

Maurice : Non, non Casanova, non don Juan.. Of dacht gij dat ik geen Spaans kende?

Hannelore : Kom maar even naar mijn kamer Pedro, mijn bed piept een beetje. Misschien kunt ge het een beetje smeren.

Pedro : Si, si. (samen met Hannelore af in suite 907)

Fré : (roept hen na) In smeren ben ik ook goed hoor madame.

Sofie: Gij gaat nog maar wat snorkelen, kieken.

Gerda: Kom Wendy , ga u douchen en iets anders aantrekken.

Wendy : Ja ma. (Wendy en Gerda af in kajuit 908.)

Sofie : En waarom loopt gij nu met een duikerspak rond?

Fré : Ik vind dat plezant om in mijne vrije tijd te snorkelen. Ik kan wel niet zwemmen, maar met dit kostuum blijf ik boven.

Maurice : Zot.. En waar is mijne Schumacher nu? Het is hoog tijd dat ik ze los.

Fré : Ze is deze morgen al vertrokken Maurice.

Maurice: Hoe vertrokken?

Fré : Ik had de beautycase laten openstaan en...fladder, fladder.. ze was weg.

Maurice: Allée dat valt mee dan is hij al onderweg naar huis.

Fré : Ja, ja ...(laat zijn schoendoos zien) Mauriceke, ik heb nog een verrassing, kom eens kijken.

Maurice : Wat hebt ge?

Sofie : (kijkt in de doos) Oei.

Maurice : (kijkt in de doos) Waar hebt ge die gevonden.(neemt een duif uit de doos)

Fré : Ze zat in de reddingsloep.

Sofie : Dat beestje heeft precies honger. Ik zal eens wat eten gaan zoeken. (gaat af naar dek.)

Maurice : (bekijkt de duif) Amai!

Fré : Zou ik van deze misschien soep mogen koken?

Maurice : Gij zijt niet goed wijs zeker, dat is een duif met een Chinese ring aan. De Chinezen komen bij ons de goede duiven wegekopen.

Fré: Dit is dus geen soepduif maar een kampioen van 25000€.

Maurice: Minstens , daar ga ik mee kweken.

Fré: En daarna de gekweekte jongen terug aan de Chinezen verkopen?

Maurice : Ge moogt gerust zijn. En een stamboom, daar kan ik via via wel illegaal aangeraken.

Fré : Schatrijk gaat gij worden.

Maurice : Yes Yes. Dit is het groot lot, bingo!!

Fré : How how Maurice. Voor u nog niks bingo, dit is mijn duif, ik heb die gevangen. Dus, als ge ermee wilt kweken zult ge ze van mij moeten kopen.

Maurice : Kopen ?

Fré : Natuurlijk. Maar ik ga u een schappelijke prijs laten betalen. Wat dacht ge van 25000€ ?

Maurice : Gij zijt zeker zot!! Dan ben ik blut ...Kom , kom kerel, een duif helemaal onderkomen, uitgehongerd, ze moet dringend gereanimeerd worden . Volgens mij heeft ze hare vleugel over en een poot gebroken.

Fré : (Sofie komt op, via het dek, heeft een kommetje bij met voedsel voor de duif.) En dan, met ne vleugel over kunt ge nog altijd kweken. Ik heb het ooit gedaan met mijn been in de gips. Eh Sofie?

Sofie : Dat klopt , maar dat was een gesukkel, amaaai . (houdt het kommetje voor de duif.) Hier zie , ik heb wat havermout gehaald in de keuken. Eet maar wat daar wordt ge sterk van.

Fré : En om te kweken moet ge in top form zijn.

Maurice : Ja maar...(zet de duif terug in de doos dat Fré vast heeft)

Fré : Meneer Maurice gaat er jong kampioentjes mee kweken. En daarom gaat hij ons Chineesje kopen voor 25000€

Gerda : (komt uit haar kajuit in badjas en heeft het laatste gehoord.) Over welke Chinees en over welke 25000 € zijt gij nu weer aan het zagen?

Maurice : Niks Gerda niks wicht. Hij daar was een mop over een Chinees aan 't vertellen, maar ik kon er niet om lachen.

Gerda : Allee Van Geel ga uw zwembroek aantrekken, we gaan samen aan het zwembad liggen en een cocktail drinken.

Maurice: Ik heb liever een gewoon pintje.

Gerda: Idioot!(wijst op haar groen bandje) We hebben hier all- inn , dat wil zeggen Van Geel, dat we kunnen eten en drinken wat we willen , zoveel en zo duur als we willen.

Sofie: Ik denk dat mevrouw zich vergist.

Gerda: Ik!? Mij vergissen!? Ik?

Maurice : (voorzichtig en lief) Ja Gerdake , we hebben geen all- inn schat, we hebben een groen bandje en dat wil zeggen dat we onze drank moeten betalen , en dat we...

Gerda : Hoe? Ik dacht dat gij de luxe all- inn geboekt had ?

Maurice : Dat was de bedoeling schat, echt, maar dat kosten zoveel dat ik niet toe kwam met mijn congégeld.

Gerda : Dus gij hebt tweedeklas geboekt?

Maurice : Aan de stapelbedjes in onze kajuit te zien, wel ja.

Gerda : Dedju Van Geel! Maar het kan me niet schelen, ik ga nu een dure cocktail drinken. Gij zorgt maar dat hij betaald is. (gaat af naar dek)

Maurice: Da's zeker wicht. (tegen Fré) Voilà, ik kan niet veel geven voor die duif , ik ga hier nog veel geld nodig hebben.

Sofie : (geamuseerd) Daar twijfel ik niet aan.

Fré : Ik heb ook geen all-inn en toch ga ik een duveltje drinken.

Maurice : En ik ga een pintje drinken.

Sofie : En Gerda Gin tonic , Cuba libre en Bloody mary 's .

Maurice : Ja, maar als ons Gerda twee cocktails gedronken heeft valt ze in slaap en dan ga ik eens een casinobezoekje doen. (af in zijn kajuit)

Fré : Kom Sofie, mijne vleugel is niet over en mijn been ligt niet meer in de gips dus het zal zeker lukken.

Sofie : (lachend) Gaat ge die zwemvliezen aanhouden.

Fré : Natuurlijk ik vind dat sexy. (gaan samen af in het verblijf van Fré.)

Doek

Pauze

Derde bedrijf

(de volgende dag in de namiddag.. Het schip is aangemeerd in Palma de Mallorca)

(Wendy en Pedro staan te kussen)

Wendy : Ge ziet me toch echt graag eh Pedro?

Pedro : Si si , ik ben nochtans niet vlug verliefd, maar gij amor, gij maakt me zot, ik bijt in de pilaren van zottigheid.

Wendy : Oei, oei, is dat niet gevaarlijk?

Pedro : No, no, alles onder controle.

Wendy : Kussen met een Spanjaard op een luxe cruise in Palma de Mallorca, hoe romantisch.

Pedro : Ik wil oe strelen, ik wil oe kussen, ik wil oe(fluistert iets in haar oor)

Wendy : Oei oei, dat, euh , dat... moet ik eerst aan ons ma vragen.

Pedro : Ik ben toch bij u, mij kunt ge vertrouwen. Waar is u ma en uwe pa eigenlijk?

Wendy : Die zijn samen met madame Hironnelle naar een natuurpark op het eiland.

Pedro : (geamuseerd) Si , si we zijn in Palma de Mallorca, met zijn schone natuurparken.

Fré : (gekleed in overal en heeft een matrozen hoedje op, komt uit zijn verblijf met een verrekijker, gaat aan de railing staan en kijkt.) Ik denk dat ik van hieruit een schoner zicht heb...

Wendy: Wat ziet ge matroos?

Fré : (kijkt met verrekijker) Amai!! Aa amai!

Wendy : Is er storm opkomst? (Sofie komt op vanaf het dek)

Fré : Dat kan ervan komen. Madame Hironnelle ligt te zonnen. Ik zie.....ik zie

Sofie : Wat ziet ge?

Fré : Ik zie.....ik zie.....miljaar de dju wat zie ik toch. Ik kan er niet opkomen..... Maar....

Sofie: Zeg het dan toch.

Fré : Toeristen, een groep toeristen. Dju er zijn erbij waar de zwaartekracht nog geen vat op heeft.

Sofie : Wat bedoelt ge?

Fré : Niks, niks schatje.

Wendy: Ziet ge ons ma en onze pa ook?

Fré : (kijkt met verrekijker) Nee, niet te zien. Oei, Hirondelle is rechtgestaan, ja wat is me dat.

Sofie : (neemt de verrekijker en kijkt.) Ah nu zie ik wat ge bedoelt , het ziet er daar gezellig uit. Zal ik die verrekijker wel bijhouden.

Maurice: (Maurice gevolgd door Gerda komt jammerend op met overgesneden bretellen aan zijn sjort hangen) En nu Gerda , nu heb ik behoefte aan een Duvel, blijft me gelijk wat hij kost. Wat ik hier als christelijke mens allemaal meemaak. Dedju , dedju!

Wendy: Wat hebt gij aan de hand pa?

Gerda: Uwe pa dat is een preutse prutser.

Maurice : Ik ben goed opgevoed, nondedju , nondedju!!

Gerda : Ja ja dat weten we.

Maurice : Luistert eens goed Gerda Vandekastelen , als ge mij dat nog één keer lapt, zult ge dé echte Maurice Van Geel leren kennen, dandan éh..

Gerda: Ja wat dan!!?

Maurice: Ja dan..... dan zet ge volgende week de vuilzakken maar zelf buiten.

Gerda : Och ja, volgende week zijn we nog op cruise.

Wendy: Wat is er eigenlijk gebeurt papa?

Maurice: Ze hebben mij weer aangevallen eh.

Sofie : Weer voetbalhooligans mijnheer Van Geel?

Gerda : Och onze Maurice kan niet veel verdragen.

Maurice : Niet veel verdragen? Ik? Ik ben aangevallen op mijn eerbaarheid. Daar (wijst) onder die palmbomen wordt het zesde gebod overtreden.

Pedro : Zesde gebod, dat ken ik nog van school, doe nooit wat ongekuist is. Maar daar heb ik me nooit iets van aangetrokken.

Wendy : Oei oei pa, en toen?

Fré : Allee vertel het.

Maurice : Goed , ik ga beginnen bij het begin.

Gerda : (geamuseerd) Het gaat een heel verhaal worden denk ik.

Maurice: Inderdaad. Wel, daar stond een blonde vrouw helemaal alleen achter een muurtje, met hare rug naar me toe, ik zag dus alleen hare blote rug. Ik tikte ze op haar schouder en zei madame ge moet u goed insmeren tegen de zon want ... Ze draait zich om en komt achter dat muurtje uit, en toen zag ik het....

Sofie : Wat?

Maurice: Ze had niets aan! Niks !! Ze stond daar helemaal bloot! Ik draai me om, roep op ons Gerda en wat zie ik?

Fré : Ik denk dat ik het weet, maar ik hoor het u graag zeggen.

Maurice : Luister dan, met mijn linkeroog zag ik madame Hirondele in hare pure en met mijn rechteroog ons Gerda in hare blote. Ik verschrik mij niet rap , maar toen was ik geschrokken zullen.

Pedro : Geschrikt van uw eigen madame, señor?

Maurice : En of, als er thuis al eens gevrijd wordt ,ik zeg als er al eens gevrijd wordt , dan is het met het licht uit.

Gerda : De laatste keer bij uwe verjaardag toch niet.

Maurice : Welk jaar was dat wicht?

Gerda : Och, in het begin deed ik altijd kaarsen aan maar dan hoestte zij gelijk een verjaard niplpaard.

Maurice : Kaarsen, ja van die geurkaarsen voor de muggen weg te jagen en van die wierookstokjes die me aan de hoogmis doen denken daar werd ik misselijk en mottig van, dan ging mijn goesting vanzelf over.

Wendy : Zeg ma en pa hou daar nu over op, dat wil ik allemaal niet weten.

Pedro : Ik wel.

Fré : Ik ook, ik vind dat het interessant begint te worden.

Wendy : Stop ermee of ik ga weg !

Sofie : Vertel verder mijnheer Maurice.....

Maurice : Mijnheer Maurice? Die staat hier wel zonder onderbroek!!

Wendy : Pa, dat moet heel de boot toch niet weten.

Maurice: Voor mijn part mogen ze het langs de micro afroepen. Heel Palma de Mallorca mag het weten.

Sofie : Wat ik eigenlijk wilde vragen, wat is er met uw bretellen gebeurd ?

Maurice : Voilà nu zijn we er, mijn bretellen. Hebt ge eventjes tijd? Dan zal ik u de hele story vertellen.

Pedro : Dan ga ik me eventjes neerzetten señor. (gaat ergens zitten)

Maurice: Ik zag dus eerst die blonde vrouw achter dat muurtje, naakt! Madame Hirondelle met niks aan en ons Gerda bloot, ons Gerda, Gerda Vandekastelen daar, bloot!!(hij wijst ernaar). Dat was een schok eh man, daar moest ik even van bijkomen.

Gerda : Dat was een nudistenkamp , dat dient om bloot rond te lopen.
Trouwens ik heb veel complimentjes gehad van die knappe Spanjaarden.

Pedro : Dat moet schoon geweest zijn, spijtig dat ik dat gemist heb.

Maurice : Ik alleen had mijn short, mijn horloge en mijn sokken nog aan en dat mocht precies niet.

Gerda : Natuurlijk niet, in een nudistenkamp moogt ge niet gekleed rondlopen.

Fré : Ah nee, naaktstrand is naakt. Daar kunt ge geen vinger tussenkrijgen.

Maurice : Zwijgt me van die vinger kerel, ik wil het woord vinger niet meer horen!!

Sonja : Wat bedoelt ge?

Maurice : Wacht alles op zijn tijd,..... Ik stond daar en voor ik het wist stond er een groep van zeker 20 wat zeg ik , zeker 30 kerels rond mij in hunne blote flikker. Verstaat ge, niks aan eh?

Wendy : Ja pa.

Fré : Dat was verschieten zeker?

Maurice : Amai...er was er ene bij van zeker 2 meter groot en 150 kg met kolenschoppen van handen en... amai...euh..nooit gezien, hoe die mens geschapen was.

Gerda : Ja Mauriceke, daar zijt gij maar een communicantje tegen eh. Ik wist niet dat het bestond. Maar ik vond het geweldig !

Maurice : Ah, gij vond dat geweldig, ik niet .

Sofie: (geamuseerd) Het was toch niet dezelfde hooligan van in Barcelona?

Maurice : Nee maar volgens mij was het zijn tweelingbroer. Want luistert goed eh, hij stak zijn twee vingers omhoog, twee vingers eh. Ik zei, hey ge gaat me toch niet in mijn neus peuteren eh? Hij antwoorde, nee nee, niet in uw neus maar

Gerda : Maurice ge overdrijft.

Maurice : Overdrijven? Die met zijn grote handen begon aan mijn short te trekken, goed dat ik bretellen aan had.

Fré : En toen Maurice?

Maurice : Hij trok mijn short naar beneden en liet ze los, hij trok en liet los, hij trok.....

Fré : (lachend) En liet ze los.

Maurice : Zeker 10 keren.

Pedro : Pijnlijk señor?

Maurice : Niet te doen.

Gerda : Het is uw eigen schuld. Had uw broek ook uitgedaan dan.

Maurice : Daar had ik begot geen tijd voor.

Gerda : Ja gij zijt altijd zo een trage als het daar op aankomt.

Maurice : Gij niet nee, gij stond daar redelijk snel zonder bh.

Gerda : Dat was om u te helpen Maurice.

Maurice : Merci wicht. Maar ik ben wel helemaal rood en blauw tussen mijn benen. (kijkt in zijn broek en zegt tegen Sofie) Kijkt maar eens.

Sofie : Nee merci, er is deze avond al een horrorfilm op TV.

Fré : Morgen is dat paars Maurice.

Maurice : Ik ben gehandicapt voor de rest van de cruise. Wat zeg ik, misschien voor de rest van mijn leven. Ik denk niet dat ik nog kindjes kan maken.

Gerda : Gelukkig maar, dat is de bedoeling ook niet meer.

Pedro : (terzijde tegen Maurice.)Amai señor Maurice, dat is spijtig want op zo een cruise liggen de kansen voor het grijpen.

Maurice : Het is toch niet waar eh. Voor die ene keer in mijn leven dat ik de kans heb om

Gerda :Niet hardop dromen Van Geel. Uwe droom zou eens een nachtmerrie kunnen worden.

Maurice : Ik droom niet wicht, daar heb ik veel te veel pijn voor tussen mijn benen.

Gerda : Ge moet er straks maar wat uierzelf opsmeren.

Maurice : Kunt gij dat niet doen Sofie, ik bibber nog altijd van de schrik.

Fré : Als het u niet zelf lukt zal ik het wel doen , en mijn handen zijn redelijk grof zullen.

Maurice: Nee bedankt het zal wel lukken.

Sofie : Vertel verder Maurice, wat is er daarna gebeurd?

Maurice : Die grote kerel knipte opnieuw met zijn vingers en zijn compagnon haalde direct een mes tevoorschijn.

Fré : Waar haalde die dat uit, hij had toch niets aan?

Maurice : Dat weet ik ook niet, dat zal zeker achter zijn oor gezeten hebben.

Sofie : Dat was paniekeren zeker?

Maurice : Dat zal nog niet. Stel het u maar eens voor, een lelijke spanjaard van boven de 2 meter, in zijne blote, dat was een zicht zullen, en die bedreigde mij met een mes .

Gerda : Ik vond dat een schone lieve spanjaard met donker blauwe ogen en een gespierd lichaam om yes tegen te zeggen.

Maurice : Ja dat zal wel, hij kwam met zijn gezicht vlak bij mij, zijn adem stonk naar de look, hij knipte zijn mes open , en sneed mijn zondagse bretellen gewoon over.

Pedro : Amaai!

Fré : (lachend) Dan hebt ge nog geluk gehad, voor hetzelfde geld sneed hij nog iets anders af.

Maurice : Moet gij niet gaan werken matroosje?

Fré : (geamuseerd) Nee , nee ik heb juist middagpauze.

Maurice : Lach er maar mee gij, ik stond in mijn onderbroek en met mijn sokken nog aan. Die grote reus knipte nog eens met zijn vingers en mijn onderbroek was ook weg, die zwabbert nu ergens rond op de zee .

Sofie : En uw sokken?

Maurice :Die mocht ik aanhouden. Daar was ik blij om want ik kan die zand tussen mijn tenen niet verdragen.

Fré : Ambetant éh meneer.

Maurice : Ah ge weet het. En nu ga ik een douche nemen, want ik heb op andere vervelende plaatsen ook zand zitten.

Hannelore : (komt binnen, is gekleed in een zomers kleedje) Dat heeft me weer goed gedaan. Magnifieke .

Sofie: Wat madame Hannelore?

Hannelore : Le soleil, de zon op mijne blote huid.

Pedro : Ge ziet er muy bien uit, mooi bruin.

Maurice : Om nu heel eerlijk te zijn madame, ge ziet er op het moment 20 jaar jonger uit dan een kwartier geleden.

Hannelore : Merci Maurice, c'est vrais? Hoe komt het?

Maurice : Ja , juist , in uwe blote, op het strand waart ge zo wat verkreukeld en verrimpeld , en nu zit alles precies, met de nodige ondersteuning terug op zijn plaats, als ge begrijpt wat ik bedoel.

Hannelore: Nee , ik begrijp niet alles.

Maurice : Dat geeft niet. Ik ga mij douchen.

Gerda : Ik ga mee.

Maurice : Serieus? Kom dan maar vlug met twee in zo een kleine douche , dat is ook lang geleden.

Gerda: Stelt u maar niets voor Van Geel, ik ga me soigneren voor het bal deze avond. De kapitein vroeg me al of ik met hem de openingsdans wil doen.

Pedro :En dan “ Changer en vermenigvuldigen”.

Sofie : En dat is de moment voor de mannen om naar het toilet te gaan.

Maurice : En nu zijn we echt weg eh vrouwtje .(gaat samen met Gerda af naar de kajuit)

Wendy : Niet te lang, ik wil de badkamer ook nog gebruiken.

Pedro : Kom anders maar naar mijn badkamer dan zal ik oe rug wel van voor en vanachter wassen.

Wendy : Dat is goed mijn vakantie wordt steeds plezanter. (lopen samen giechelend af en komen achter de scène de kapitein tegen).

Kapitein : (achter scène) Zoveel plezier samen, waar gaan jullie naartoe?

Pedro : (achter scène)Ik ben onderweg om de frigo's bij te vullen voor het bal van deze avond.

Sofie : (tegen Fré) Vooruit gij, moet er niets gesmeerd worden? (terzijde) Haast u de kapitein is in aantocht.

Hannelore : Ja ga maar weg Filipino want de kapitein verbiedt dat iemand van het werkpersoneel zich tussen de gasten begeeft.

Fré : Ja ja goed, ik ben al weg, (Fré af)

Kapitein : (komt op als Fré weggaat) Hallo schoonheid. Ik zie dat de Spaanse zon je zachte huid alweer overvloedig gestreeld heeft.

Hannelore : Inderdaad Mac, ik barst van de energie.

Kapitein : En ik heb tien minuten tijd.

Hannelore: Kom dan snel. (trekt de kapitein mee naar haar kajuit)

Kapitein: (tegen Sofie) Het is niet wat je denkt juffrouw Sofie.

Sofie : Natuurlijk niet en trouwens mijn lippen zijn gesloten, ik kan zwijgen.(steekt haar hand uit, Hannelore geeft haar drinkgeld.. kapitein en Hannelore samen af in de kajuit) Als ik zwijggeld krijg.

Maurice: (achter de scène) Schuif eens wat op wicht, ge duwt me om. Ik kan niet meer bewegen.

Gerda : (achter) Zijt toch kalm man.

Sofie: Dat badkamertje is natuurlijk te klein voor twee man. Ja wat wilt ge ze hebben met hun groen bandje niet tweede maar derdeklas geboekt.

Gerda : (Achter de scène) Doucht gij u dan maar eerst, zagenvent. Ik zal de kraan opendraaien.

Maurice: (achter de scène) Merci wicht....Dat gaat me deugd doen.(Maurice krijgt koud water over zich.) Miljaar, miljaar, dedju !!..Ooooooh , dat ,dat water is koud, ijskoud jong. Da, da ...

Gerda: (achter de scène) En dan? Ge hebt me altijd wijsgemaakt dat ge bij de para's geweest zijt?

Maurice : (achter de scène) In de Congo ja, daar was het water altijd warm. (komt op met alleen maar een badhanddoek rond zich, bibberend) Man man man toch erg eh. Een mens zou er nog iets van krijgen. Al mijn congégeld heb ik uitgegeven om me hier te moeten wassen met koud water. Voor dat geld had ik bijna een nieuw duivenkot kunnen zetten.. Miljaarde, miljaarde!!

Sofie: Scheelt er iets mijnheer Maurice ?

Maurice: (bibberend)Pakt me eens eventjes vast meisje, ik heb warmte nodig.

Sofie : Kom hier onderkoelde sukkelaar. (neemt Maurice vast)

Maurice : Dedju dat doet goed.

Fré : (Fré komt op in overal) Hey Maurice, wat gebeurt hier? (heeft doosje met duif bij)

Maurice : Sofie is mijn leven aan het redden. Ik ben onderkoeld jong, eerst op het strand in de ellendige hete zon ,helemaal bloot, ongewild eh, en nu in de douche ijskoud water over mijn lijf.(rilt van de kou).

Sofie : De beste warmte is dan lichaamswarmte.

Fré : Ja ja het is goed, maar nu iets anders. Zijt ge nog geïnteresseerd in die Chinese duif? Er is hier nog een Japanse toerist die ze wil kopen.

Maurice: Nee, nee ik koop ze. Als ge wat van de prijs afdoet. Want 25000€ geef ik er niet voor. Ik moet nog geld overhouden om ons Gerda haar grillen hier te betalen.

Fré : Oké dan , euhm..22000 € wel cash betalen eh, the money in the pocket.

Maurice : Kom kom niet overdrijven. Ik geef er je 12000 voor.

Fré: Te weinig, geef dan 18000, dat is ze zeker waard.

Maurice: We delen het verschil : 15000 Euro. Akkoord?

Fré : Akkoord !(De koop wordt afgesloten met in elkaars handen te klappen).
Wat denk ge Sofie ?

Sofie : Goed jong, die Japanner gaf maar 6000 Euro.

Maurice: Dedju , afzetter.. Dan geef ik er 7000 €.

Fré : Tut tut, de verkoop is juist afgeklopt voor 15000€

Maurice: Dju, dju, ik heb me weer in het zak laten zetten. Maar geen probleem, ik ben gisteren in het casino geweest. Ik ben met 25000 € binnengegaan en met 35000€ naar buiten gewandeld in gezelschap van 6,7,8 knappe , sexy dames, het kunnen er ook 10 geweest zijn.

Sofie: Amai Maurice jong, geld is macht.

Fré : En toen?

Maurice: Rechtstreeks naar de condoomautomaat gewandeld en wat kleingeld ingestoken.

Sofie : Ja ja , mannen het zijn allemaal dezelfde.

Fré : Ik ben een andere eh schat?

Sofie : Gij ! Gij zijt juist dezelfde gij. Kieken

Fré : Ik ben toch al een beetje veranderd eh?

Sofie : Ik hoop het voor u want de zee is hier 250 m diep.

Fré : (geamuseerd) Dan kan ik niet met mijn voeten aan de grond, en ik kan niet zwemmen. . Als ge mij dus nu wilt betalen Maurice is deze kampioen van u.

Maurice : 12000€ dus .

Fré : 15000 Maurice.

Maurice : Afzetter!! (Neemt zijn portefeuille en betaald)

Fré : Merci, Maurice. (Tegen Sofie) Als we in Rome zijn ga ik u een mooi cadeau kopen schat.

Sofie : Ja maar jij moogt absoluut niet van de boot af. Ook in Rome niet.

Fré : Dat is ook waar, spijtig voor u éh schat.

Sofie : Maar ik weet wel een oplossing, op de boot is ook een juwelenwinkel zullen , daar ligt zo een gouden hangertje met robijnen en armband met briljanten in , dat kost samen rond de 16000 € maar het personeel krijgt 20% korting , ge gaat nog heel wat over hebben van uw 15000€ .

Fré : Ja maar

Maurice : Zwijg eens even want ik ben nog niet uitverteld.

Sofie : We luisteren.

Maurice : Ik stond daar dus met die 12 vrouwen rond mij bij de condoomautomaat...

Sofie : 10 vrouwen Maurice.

Maurice : Ja maar er waren er ondertussen alweer 2 bijgekomen. Gelijk wespen rond ne pot confituur zwermde ze rond mij. Ik werd nerveus man, en van de zenuwen heb ik mijn kleingeld in de verkeerde automaat gestoken, geen condooms dus ,maar ik zit nu wel met een doos Viagra van 24 stuks.

Sofie: Ja als ge 12 dames moet bedienen zullen ze wel goed van pas komen.

Fré : Dat zijn juist twee pillen per madame, dat zult ge wel nodig hebben.

Maurice: Wacht. Eén van de vrouwen riep, "Och god dat ventje heeft al Viagra nodig." En ze vertrokken één voor één.

Fré : Serieus?

Maurice : Nee.. één madame bleef staan, ik heb ze toen met haar looprekje de trap opgeholpen.

Fré : Allee Maurice dan hebt gij al een heel avontuur beleefd. Condooms , Viagra...

Maurice: Stil stil, niet zo luid, iedereen hoeft dat niet te weten.

Sofie : Vooral Gerda mag het niet weten.

Maurice : Dju nee, als zij het weet eindig ik op de bodem van de middellandse zee en dan zie ik mijn duivenkot nooit meer terug. (wil de pillen aan Fré geven.) Ik durf ze niet bij houden, moet gij ze niet hebben Fré, er zijn er maar twee uit.

Fré : Dus ge hebt er al twee ingenomen.

Maurice : Ja ik heb dat eens geprobeerd één dat hielp niet echt. Maar na het tweede , amai.

Fré : Serieus?

Maurice : Amai nog niet.

Fré : En toen!?

Maurice : Ons Gerda had koppijn.

Gerda : (komt uit de kajuit en heeft het laatste nog gehoord, is mooi gekleed)
Wie heeft er koppijn?

Maurice : Euh.... Ik wicht , ik had barstende hoofdpijn en toen heb ik maar een pilletje gepakt maar dat hielp niet en toen heb ik er nog één genomen.

Gerda : En wat hebt ge genomen?

Sofie : (helpt Maurice.) Ik heb hem Perdolan gegeven.

Maurice: Ja Perdolan.

Gerda: En is het beter nu?

Maurice : Ja ja de spanningen zijn weg. Goede pilletjes, merci Sofie. (Maurice heeft nog altijd zijn doosje met de duif in vast.)

Gerda : Wat voor doosje hebt gij daar vast?

Maurice : Dat euhm , dat is een doos met ...

Sofie : (helpt Maurice) Kotszakjes ?

Maurice : Ja kotszakjes, ik voelde me zojuist weer een beetje mottig en misselijk.

Gerda : Natuurlijk uwe maag kan die Perdolan niet verdragen.

Maurice : Voilà dat zal het zijn.

Gerda : Zie maar dat ge in orde bent want we moeten naar het bal op uitnodiging van de kapitein.

Maurice : Komt in orde vrouwtje, ik ga me aankleden.

Gerda : En doet uwe smoking aan.

Maurice : Gij bedoelt die jas en die broek die we gehuurd hebben bij de begrafenisondernemer?

Gerda : Ja die ja, het is al goed. Ik ga al een plaatsje reserveren want ik wil naast de kapitein zitten. En zorgt dat ge binnen 10 minuten bij me bent.(gaat af naar dek)

Maurice: Ik denk niet dat dat gaat lukken met haar groen bandje. (wil naar zijn kajuit gaan.)

Fré : Wacht even mijnheer Van Geel, ik heb iets dat veel voorname is dan een smoking. (neemt vlug het kapiteinsjasje en een kapiteinspet uit zijn schuilplaats).

Maurice : Ik ben benieuwd.

Fré : Hier doet dit maar eens aan, succes verzekerd.

Maurice : Ja maar, wat gaat ons Gerda daar van zeggen?

Sofie : Gij hebt precies schrik van uw vrouw.

Maurice: Ik ,schrik? Jamais, nog niet van de duivel.

Fré : Ja ja, dat zal wel maar van uw Gerda wel.

Maurice : Kom hier, dan trek ik die jas en pet aan, punt. ? (gaat de kajuit binnen en neemt de duif mee)

Kapitein : (komt gehaast uit de kajuit van Hirondele , half aangekleed, zijn broek staat nog open...Fré trekt zich vlug terug in zijn schuilplaats en laat de deur op een kier open staan) Dju toch, nu moet ik mij haasten, binnen een uur begint het orkest te spelen voor mijn eigen bal.

Hannelore : (komt in de deur en gooit zijn hemd) Hier Mac, je bent je hemd vergeten.

Kapitein : Bedankt mevrouw Hirondele,

Hannelore : (wijst op zijn gulp die openstaat) En doe je broek dicht.

Kapitein : Oei oei, een kapitein heeft het toch druk , tijd tekort.

Sofie : (lachend) Eigenlijk te veel werk voor één persoon eh kapitein.

Kapitein : Als ge dat maar weet Sofie.

Maurice : (komt op met kapiteinsjasje en pet): Voilà, wat vindt ge ervan?

Sofie : Daar is toch nog een kapitein, de redder in nood.

Maurice : Ik ben klaar om naar het kapiteinsbal te gaan.

Kapitein : (heeft er plezier in)Het is vanavond wel geen verkleedbal , maar mét dat kostuum mag je bij mij aan de eretafel komen zitten, mijnheer van Geel.

Maurice : Serieus? Dan gaat ons Gerda content zijn. En krijg ik dan deze avond ook zo een goudkleurig armbandje.

Kapitein : Dat is niet nodig , aan de eretafel is alles van het sjiekste en alles gratis.

Maurice : En daar ga ik van profiteren. Yes!

Kapitein : Binnen een kwartier in de feestzaal. (gaat af via dek)

Hannelore : Ik zal er zijn.

Maurice : Ik ook. Ik ook! Maar mijn duif neem ik mee die laat ik niet meer alleen.(gaat af in zijn kajuit)

Fré : (komt uit zijn schuilplaats) Dedju , ik had beter dat jasje niet afgegeven . En in mijne overal zal ik op dat bal niet welkom zijn zeker?

Hannelore : Als je het matrozen pakje nog eens aandoet mag je mij vergezellen.

Fré : Serieus? Prima, maar ik heb eigenlijk ook nog een ander kostuum dat zeker wat indruk gaat maken.

Hannelore : Ik ben benieuwd.

Fré : Zijt maar gerust ,we gaan samen indruk maken.

Hannelore : Zie dat je klaar ben mooie jongen ,ik ga mijn suitekleejde van Dior aantrekken . (gaat af in haar kajuit.)

Fré : Vol verwachting klopt mijn hart.

Sofie : Nee, nee..Fréke , gij samen met de sexy Hannelore, dat gaat niet lukken.

Fré : Maar allée Sofie, het is voor mij ook vakantie.

Sofie : Allée ja , oké, goed. (terzijde tegen Fré) Maar ik zal u in het oog houden Fréke, ik heb heel de avond dienst op het bal.

Fré : Ik zal braaf zijn zullen.

Sofie : Het is u aangeraden.

Fré : En nu ik ga iets unieks zoeken in de kledijkoffer van de animatie, ik heb al iets op het oog.

Maurice : (komt terug met een triestig gezicht, heeft het doosje met de duif vast) Geef me de 15000 euro eens terug kerel.

Fré : Waarom zou ik dat doen? Verkocht is verkocht !

Maurice: De duif is dood .

Fré : Dood?

Maurice : Helemaal dood.

Sofie : Ze zal waarschijnlijk te lang in dat kartonnen doosje gezeten hebben.

Maurice : Gij hebt mij een dode duif verkocht gij.

Fré : Nee, nee vijf minuten geleden zat er duidelijk nog leven in. En ik heb ze verkocht in de staat waarin ze zich bevond.

Gerda : (komt even op) Maurice, waar blijft gij? ! (herkend Maurice niet dadelijk.) Waar is Maurice?

Maurice : Hier ben ik schat. (Maurice geeft het doosje met de duif aan Fré en zegt terzijde) Ge kunt ze misschien nog aan die Japanner verkopen.

Fré : Ik kan er ook soep van koken. Maar die 15000€ blijft van mij. (gaat af in zijn verblijf)

Maurice : Afzetter.

Gerda : (tegen Maurice) Hoe ziet gij er nu uit, ik had gezegd dat ge uwe smoking moest aandoen, en nu staat ge hier als een carnaval gek. Waar hebt gij dat belachelijk kostuum gehaald Maurice?

Sofie: (helpt Maurice) Van de kapitein gekregen.

Maurice : Ja van de kapitein, en met dit kostuum mag ik met hem aan de eretafel zitten. Alles à volonté .. All- in de luxe. Geen goudbandje nodig.

Gerda : Serieus? Amai, ziet maar dat ge geen plekken maakt op dat prachtig jasje.

Maurice: Ik zal voorzichtig zijn , en proberen niet te smodderen.

Gerda : Dus , uw manieren houden en niet te veel drinken.

Maurice : Natuurlijk niet, ik ken mijne wereld schat. Kom we zijn weg, de champagne zal wel koud staan .

Gerda : We gaan genieten. (Gerda en Maurice af via het dek)

Sofie : Ik hoop voor de familie Van Geel dat het allemaal lukt.

Hannelore : (komt uit haar kajuit, met een mooi lang balkleedje .) Sofie kan jij me even helpen om mijn ritssluiting dicht te doen?

Sofie : Zeker mevrouw Hannelore. (helpt Hannelore)

Fré : (komt fier op, gekleed als sjeik, met tulband , opvallende gouden armband en nep juwelen.) Voilà, hier is hij dan. Djamal den derde, uit Perzië .

Hannelore : Amai, hoe mooi. Ben jij die knappe Filipino.

Fré : Inderdaad , maar nu voor de gelegenheid ben ik Djamal den derde.

Hannelore : Je ziet er nog veel beter en sexyer uit dan met dat matrozenpakje.

Fré : Dat vind ik ook.

Hannelore : Zou, de kleinzoon van de Griekse reder Onassis ook naar het bal komen?

Sofie : Ge bedoelt, kapitein Frédericos Klosinos? Ja, ja die gaat er zeker zijn madame.

Fré : (terzijde) Ik ga het begot druk krijgen. (laat zijn gouden armband zien) En wat denkt ge, volgens mij heb ik met deze armband all- in voor heel mijn leven.

Hannelore : (neemt Fré vast) We gaan een schoon koppel zijn Djamal!

Fré : Den derde uit Perzië . (vertrekken samen)

Sofie : (roept) Hey die van Perzië ik zal u in het oog houden zullen. Geen gekke toeren of.... (ook af via het dek)

(we horen het orkest balmuziek spelen ... bv: love boat.. muziek Titanic....)

(Pedro en Wendy komen op via het dek)

Pedro : Kom Wendy , iedereen is op het bal, we hebben het rijk voor ons alleen.

Wendy : Oei , oei wat wil dat zeggen?

Pedro : Dat zal ik u eens duidelijk maken .Kom. (Doet de deur van de Van Geels kajuit open .) Dju , ja dat zijn stapelbedjes .

Wendy : Ja ik slaap in het midden.

Pedro : Oei, voor mij te weinig plaats om... Kom ik weet nog wel een comfortabeler oplossing. (gaat naar de kajuit van Hannelore)

Wendy : Maar dat is de kajuit van mevrouw Hirondele.

Pedro : Si, si en die heeft een dubbel bed ,een jacuzzi en hare frigo zit vol witte wijn. (trekt Wendy in de kajuit van Hannelore.)

Wendy : Ik heb nog nooit in een jacuzzi gezeten.(giechelend binnen.. achter)
Amai wat een luxe.

(we horen via de luidspreker) **Señor Pedro de Gamba wordt dringend verzocht zich naar de keuken te begeven, er moeten nog mosselen en gamba's gekuist worden.**

Pedro : (komt terug uit de kajuit.) Caramba! Caramba! Ik had mijn sokken nog niet uit en ze hebben me weeral nodig om mosselen te kuisen. Ik wou Wendy in de jacuzzi kuisen...Kunnen ze mij nu geen kwartier gerust laten. Een kwartier was genoeg geweest.

Wendy : (kom op) Gaat ge weg Pedro?

Pedro : Ik moet mosselen gaan kuisen. Caramba.

Wendy : Mag ik mee gaan?

Pedro : Si, si, kom snel. (samen af via het dek)

Black out.

(we horen het orkest spelen en de genodigde praten en zingen... De muziek sterft stilaan uit... De klok slaat 12 uur)

Gerda : (op samen met de kapitein al hinkend van het dek) Het is toch straf, één keer heeft Maurice Van Geel met me gedanst en ik zit al met een dikke dikke teen, helemaal blauw, pijn dat dat doet, ...

Kapitein : Kom zet u, ik zal er eens naar kijken. (Gerda gaat zitten en de kapitein masseert de voet en gaat stilaan omhoog tot aan haar knie) Gij zijt toch wel echt een mooie madame, gij hebt de mooiste knieën van iedereen.

Gerda : En hoe ziet mijne teen eruit ?

Kapitein : Redelijk goed, ik zal er eens een kusje op geven. (Gerda ligt op de bank en de kapitein zit op zijn knieën ervoor en kust de voet van Gerda).

Maurice : (Komt van het dek, **duidelijk teveel gedronken** hij heeft een doosje petanqueballen bij)

Kapitein : En mooie voetjes dat gij hebt, sexy, assepoester is er niets tegen.

Gerda : Serieus? Gij doet mij blozen.

Maurice : Heleba, hier is hij dan.

Gerda : (schrikt en springt recht) Maurice ik was u kwijt.

Maurice : Doe maar verder, ik heb niets gezien.

Gerda : Waar zijt gij zolang gebleven?

Maurice : Ik ben op dek elf gaan petanque spelen in aanwezigheid van een tiental, wat zeg ik, vijftien vrouwelijke supporters. Dat kapiteinskostuum trekt echt wel aan.

Gerda : Gij kunt niet petanquen, zeker niet met een stuk in uwe kraag.

Maurice : Dat, dat is niet waar, dan ben ik juist 50% beter, in alles. Kijk maar eens , ik zal het eens voordoen. (Neemt zijn petanqueballen en veinst te gooien naar het publiek)

Kapitein : Pas toch op man, breek mijn boot niet af.

Maurice : Sorry. Kijkt, ik zal het eens één keer voordoen hoe ge dat moet doen.(draait zich om en gooit met een zwier de zes ballen in de zee, achter over de railing) Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, (neemt de schoen van Gerda aan de bank en gooit deze ook overboord) zeven!

Gerda: Maurice, gij zijt niet goed wijs zeker, dat was mijne schoen.

Maurice : Gij met uw sexy, assepoester voetjes, hebt geen schoenen nodig.

Kapitein : Dat vind ik ook.

Maurice: Als gij tegen mij zegt waar uwe whisky staat dan moogt ge voor mij gewoon verder doen.

Kapitein : In mijn kajuit nummer 0001 in de onderste schuif van mijn bureau.

Maurice : Hebt ge misschien ook een fles Cointreau en een paar flessen porto staan?

Kapitein : Ik denk het wel.

Maurice : Merci. Die vijftien vrouwen gaan daar content mee zijn. Allée tot in de week.(strompelt af)

Gerda : Die zien we direct niet meer terug.

Kapitein : Dat is toch goed, hij zal zich wel amuseren en wij zijn dan een tijdje gerust, kom dat ik je voetjes nog eens verzorg. (masseert haar voeten en gaat omhoog tot aan de knieën)

Maurice : (komt waggelend op) Voilà, Maurice is back. Ge zijt nog altijd aan haar voeten bezig zo te zien.

Gerda : Gij zijt verdorie met uw grote voeten op mijne teen gaan staan .Ze doen nog heel fel pijn.

Maurice : Ik ben daarjuist twee maal gevallen en mijn grote teen doet heel veel pijn. Kan ik ook verzorging krijgen?

Gerda : Daar is nu geen tijd voor, wij zijn bezig.

Kapitein : Gerda was het eerst eh.

Maurice : (telt als een dronken man) Eén, twee, drie,... twee mannen en één vrouw, dan is er ene man teveel hier. Ik ben weg, ge gaat niet mee zeker Gerda?

Gerda : Dat gaat gewoon niet, ik heb zo pijn aan mijn voeten en trouwens, mijne schoen hebt ge juist in het water gekegeld, gepetanquet eigenlijk.

Maurice : Yes, een strike. (doet een bowlingworp na maar valt bijna)

Gerda: Onnozel manneke.

Maurice : Zo onnozel ben ik niet, ik vertrek, ik heb genoeg gezien, ik kom nooit meer terug, jamais. Ik ga naar het vreemdelingen legioen, néh. (Weg naar dek, waggelend)

Gerda : Hij meent het precies.

Kapitein : Hij kan toch niet van het schip af, maakt u maar niet ongerust.

Maurice: (terug op) Ik kom niet meer terug, ik ben voor goed weg, voor altijd, voor eeuwig (ziet de kapitein aan de knieën van Gerda). Hey man, ge zit wel 50 cm hoger te frutselen dan aan haar voeten eh waar ze pijn heeft.

Kapitein : Ja de pijnen vertrekken vanuit de knieholte en stralen zo naar de voeten.

Maurice: Knieholte, knieholte, gaat nog 50 cm hoger en ge zit in de holte van de gevarezone eh makker.

Gerda: Maurice nu is 't genoeg met uwe zatte kop.

Maurice : Gij zijt een goeie, gij zijt vuil manieren aan het doen en ik krijg de schuld, zo is 't altijd geweest.

Kapitein: Ga slapen mijnheer Van Geel, slaap uw roes uit.

Maurice: Ik slapen, ik Maurice Van Geel, ik ga niet slapen, ik vertrek zeg ik, waar is hier de bushalte?

Gerda : Gaat ge met de autobus vertrekken?

Maurice : Een treinstation is ook goed, of de metro of een luchthaven, als ik maar weg ben.

Kapitein : Het is geen vliegdekschip eh makker.

Maurice: Dan ga ik terug naar mijn vriendinnen in het casino, daar ben ik welkom, die hebben mij toch liever.

Gerda : Maurice, doe geen zotte dingen, ze hebben u graag tot uw geld op is.

Maurice : Aan uzelf kent ge de hele wereld.

Gerda: Gij zijt zat Maurice.

Maurice: Mijn vijftien vriendinnen , die gaan content zijn als ze nog een borrel kunnen drinken tijdens het strip pokeren. (wappert met een pak briefjes geld .) En nu ga ik eens niet voor geld spelen, alleen voor de fun. (wil af gaan)

Gerda : (springt recht) Waar hebt gij al dat geld gehaald Maurice?

Maurice : Dat geld wicht? Dat euh, heb ik u dat nog niet vertelt ?

Gerda : Nee Maurice.

Maurice : Wel eumh...(weet het niet direct)

Gerda : Niet liegen éh.

Maurice : Ik ga u de waarheid vertellen. Echt.(liegt) De week voor we vertrokken heb ik op de lotto 50 euro gewonnen en ik dacht daar ga ik mijn vrouwtje op de cruise eens lekker mee trakteren of haar een souvenirkje kopen. Maar voor 50 euro koopt ge niet veel zullen. En aangezien gij meer waard zijt dan 50 euro heb ik het risico genomen...

Gerda : Welk risico?

Maurice : Ik ben zonder dat gij het wist, iets wat ik normaal nooit doe, met mijn 50 euro, hier op de boot naar het casino gegaan. Ik speel dus op de roulette...en..

Gerda : En toen?

Maurice : Ik ben dus met mijn 50 euro binnengegaan en na een uur met 20000 euro buitengegaan. Voilà! Zo simpel is dat.

Gerda : Ge zijt mij toch niks aan het wijsmaken !!?

Maurice : (zweert) De waarheid niks dan de waarheid poes.

Kapitein: Dat is straf, normaal hoor ik dat wel als er zo een grote bedragen uitbetaald worden.

Maurice : Allee ik ben er mee weg, tot één van dees dagen. Salut en de kost.

Gerda : Ja maar Maurice...

Maurice : En doet gij met uw tweetjes maar lekker verder waar ge mee bezig waard. Mijne harem wacht op mij. Strip, strip, strippoker... Kajuit 0001 onderste schuif...Klopt dat Macky?

Kapitein : Dat klopt..

Maurice : Merci. (strompelt af)

Gerda : Schat , schatje wacht...(trekt Maurice terug)

Kapitein : Hij heeft toch gezegd dat we lekker mochten verder doen..

Gerda : Maar Mauriceke toch ,kom eens hier gij. (geeft hem een kus) Weet ge wat wij gaan doen?

Maurice : Wat dan?

Gerda : Iets dat we allang niet meer gedaan hebben.

Maurice : (kijkt verbaasd) Wilt gij nu in het midden van de nacht gaan Rummikubben !!?

Gerda : Nee schat, veel plezanter...Kom we beginnen met op het dek naar de sterrenhemel te kijken. Romantisch... Eerst Venus bewonderen en daarna... (fluistert iets in Maurice zijn oor)

Maurice : Serieus ? Oké, maar gene wierrook of geurkaarsen. (gaat giechelend samen met Maurice af)

Kapitein : Ik zat nochtans in de goeie richting zullen. Dedju...Plan B dan maar.. (roept) Hannelore ik kom. (kijkt in de kajuit van Hannelore) Ze is er niet, maar lang kan ze niet meer blijven, ik wacht wel op haar onder de lakens. (gaat af in de kajuit)

Fré : (komt op vanaf het dek, heeft nog steeds zijn sjeikkleed aan) Salam aleikum! Dat een mens op een paar uren zoveel Arabisch kan leren éh. Maar ik ben overtuigt , dit kleed doe ik nooit meer uit, succes dat ik daarmee heb gehad. Niet te doen, ik heb de vrouwen van mij moeten afkloppen .En toen heeft Sofie zich er mee bemoeid , toen was het gedaan. Maar die gouden plastieken armband , dat is een succes , alles all- in ,alles.

(Wendy en Pedro komen op en zingen ... My heart will go on .. uit de film Titanic. Ze nemen de pose aan.)

Fré : Zeg kunt gij uw plaat niet eens omdraaien , gij kent precies maar één liedje. Stop ermee ik ben dat melig gedoe beu zullen.

Wendy : Vindt ge het niet schoon?

Fré : Ja wel, maar teveel is teveel. Trouwens met nachtlawaai kan de kapitein niet lachen. Dus fluister maar wat in elkaars oren, dat kan ook plezant zijn.

Pedro: Si, si... (kijkt in de kajuit van de Van Geels .) Uw ma en uw pa zijn niet op de kamer, kom schat we hebben de kotteke voor ons alleen.

Wendy : Zijn ze niet in hun kajuit?

Pedro : Non.

Wendy : (paniekerig) Waar zijn ze dan?

Fré : (geamuseerd) De laatste keer dat ik uwe pa gezien heb, toen hing hij over de railing en was de vissen aan het voeren en uw moeder heb ik het laatste uur niet meer gezien.

Wendy : Oei, oei, we moeten ze gaan zoeken Pedro!!

Pedro : Ja maar ..eumh.. (wijst naar de kajuit) Kajuit is nu vrij.

Wendy : Ons ma en onze pa hebben misschien....

Fré : (onderbreekt haar) Hulp nodig, ja ja zeker , zeker.

Wendy : (roept terwijl ze naar het dek loopt) Oei, oei....Ma, make !

Pedro : (loopt achter haar) Gene lawaai in de nacht Wendy.

Fré : Voilà daar ben ik ook weer vanaf. En nu ga ik eens kijken of Hannelore er is ze heeft me nog een slaapmutsje beloofd en een paar flessen Chablis voor de volgende dagen. (kijkt in de kajuit) Oei, oei ze ligt al in haar bed... (gaat stil de kajuit binnen en we horen hem zeggen, achter de scène) Wel madame Hirondelle hoe zit dat nu kan ik nog een borrel krijgen? Of moet ik het zelf uit de frigo halen?

Kapitein : (achter de scène) Doe maar en schenk mij ook ene in.

Fré : (achter de scène) Dedju, is me dat schrikken! Zijt gij het kapitein? Gij had precies ook iemand anders verwacht?

Kapitein: (achter) Dat klopt maar kom maar even langs me op het bed zitten. Een glas drinken.

Sofie : (komt op via dek.. roept) Fré mijn dienst zit er op. Fré, (kijkt in Fré zijn schuilplaats) Fré zijt gij al slapen. Mijne Fré zal toch niet.. (kijkt in de kajuit van Hannelore) Het is niet waar éh!!! Wat zit gij hier te doen Fré Klos!!?

Fré : (achter) Euhm .. elkaar wat beter leren kennen.

Kapitein: (achter) Het is niet wat ge denkt zullen.

Sofie : Foei, foei, dat ge mij met Hannelore zou bedriegen dat zou ik nog kunnen begrijpen. Maar met die oversekste Mac..Foei, foei..

Fré : (komt uit de kajuit) Sofie, maar allee nu , gij en ik ...

Sofie : Gij doet wat ge wilt , ik ga nu naar het achterliggend dek kijken of er nog een eenzame matroos rondloopt. (vlucht de schuilplaats van Fré binnen)

Fré : (loopt haar achterna terwijl hij roept.) Ik ben ook eenzaam zonder jou.
Schat, schatteke....wacht... (af in zijn schuilplaats)

Hannelore : (komt op de trapje en spreekt tegen iemand op het dek.) Nee, nee, tot daar en niet verder. Bedankt voor de champagne die je getrakteerd hebt , ' t was lekkere. Wablieft? Wees tevreden je hebt mijn handje al mogen vast houden. Slaap wel.. (gaat naar haar kajuit) Mac, ik had zo een vermoeden dat jij op mij zat te wachten. (gaat kajuit binnen)

Kapitein : (achter de scène) Kom hier mijn zeemeermin! (we horen een sirene , de kapitein komt in zijn onderlijfje uit de kajuit van Hannelore.) Wat scheelt er nu weer?

Hannelore : (komt uit de kajuit) Brand , is er brand?

Kapitein : Dat ze een mens nu toch eens een halfuur gerust komen laten, een half uur was genoeg geweest.

(Sofie komt uit de schuilplaats van Fré)

Sofie : Wat is er aan de hand?

Wendy :(komt in paniek ,met Pedro op van het dek.) Ons ma en onze pa !!

Pedro : Meneer en madame De Gele.

Kapitein: (doet ondertussen zijn jasje aan)

Sofie : Wat is daar mee?

Wendy : (paniekerig) Ze hebben , ze zijn....

Sofie : Rustig Wendy.

Pedro : (geamuseerd) Wij hebben ze ontdekt in een reddingsloep en ze waren reddingoefeningen aan het doen.

Hannelore: (geamuseerd) Plezant, laat ze doen.

Wendy : Toen wij ze vonden , schrokken ze zo fel dat onze pa ergens aan een verkeerde koord trok, de boot kwam los en viel in de zee.

Pedro : En nu drijft hun kleine boot van de grote boot weg.

(Indien de mogelijkheid er is kan men eventueel een filmpje maken van het bootje met Gerda en Maurice op het water en het afspelen via een beamer.)

Hannelore : Hoe romantische, onder een mooie sterrenhemel in een reddingsboot. (tegen de kapitein) Moeten wij ook eens doen Mac.

Fré : (komt uit zijn schuilplaats is terug gekleed zoals in het begin.) Weet jij dat de Van Geels een reddingsboot gepikt hebben en nu op de zee rond dobberen ?

Kapitein : Ja we weten het. Maar wie ben jij?

Fré : Ik ?

Kapitein : Ken jij hem Sofie?

Sofie : Nee kapitein, nooit gezien.. Maar hij lijkt precies op de sjeik die deze avond grote sier heeft gemaakt op het bal.

Kapitein : Nu je het zegt.

Sofie : Volgens mij was dat een valse, gemene sjeik. En is deze persoon illegaal op de Citatic.

Kapitein: Een verstekeling dus ?

Sofie : Inderdaad, een bedrieger die gratis op cruise wil.

Fré : Nee, nee, ik ben..

Kapitein : Pedro arresteer hem . Nu! (Pedro neemt Fré vast) Zal ik helpen?

Pedro : Ik kan deze manneke wel alleen de baas kapitein.

Fré : Ja maar.. allee nu , ik...

Sofie : Met verstekelingen wordt hier niet gelachen. (terzijde tegen Fré) Dat zal u leren , mij zo bedriegen.

Fré : Ja maar ik heb u niet bedrogen..

Kapitein: Steek hem in de cachot en verwittig de zeevaartpolitie. Die zetten hem hier in Palma wel in de bak.

Sofie : (geamuseerd ,terzijde tegen Fré) Niet paniekeren , ge krijgt daar kost en inwoon . En over drie maanden passeer ik hier nog eens met de boot, dan zal ik u komen bezoeken en ik zal dan een pak chocolade meebrengen. Want in het cachot hier in Palma is het alleen maar droogbrood en flauw patattensoep .

Fré : Ja maar allee nu, ik , ik...

Pedro : Kom, gij gaat met mij mee makker, ik breng u naar de amigo. (duwt de protesterende Fré de trap op.)

Kapitein : Allee hoe is dat nu mogelijk een verstekeling op mijn boot.

Sofie : Die moet hulp hebben gehad van binnenuit.

Kapitein : Ik zal het laten onderzoeken.

Sofie : Ik ga mee met Pedro .(gaat af naar het dek.)

Kapitein : Zie dat hij niet ontsnapt.

Wendy : (hangt over de railling en roept) Pa wat doet gij toch allemaal, kom terug.

Gerda : (achter de scène) Maurice , nondedju, ik heb schrik.

Maurice : (achter) Schrik? Dat is niet nodig , ik ben toch bij u schat.

Gerda : (achter) Niks schat? Gij zijt een kieke Van Geel.

Hannelore: (heeft ondertussen een verrekijker gehaald in haar kajuit en kijkt nu naar de zee.) Amai die drijven steeds verder weg. (geeft de verrekijker aan de kapitein.) Kijk Mac!

Wendy : (hangt over de railling en roept) Mama kom terug, kom terug. Pa, alsjeblieft .. doe iets kapitein onze pa is zat .

Kapitein: We zullen de kustwacht moeten verwittigen. (roept) Kalm blijven meneer Van Geel.

Maurice : (achter) Maar ik ben kalm. Maar mijn vrouwtje begint lichtjes te paniekeren, als ze een kaars had zou ze een laten branden, éh wicht?

Gerda : (achter) Maurice ik kan niet zwemmen.

Wendy : Pa ons ma kan niet zwemmen!!

Maurice : (achter) Ik ook niet kind, maar goed dat we een boot hebben éh.

Gerda : (achter) Ik bibber, ik ga verdrinken, Maurice zie dat uw geld niet nat wordt. Hou het omhoog!!

Maurice : Mijn arm doet al pijn.

Hannelore : Spannend éh?

Maurice : (roept van achter) Kapitein.. Vaart ge morgen naar Rome?

Kapitein : Ja meneer Van Geel naar Rome.

Maurice : (achter) Oké dan zien we elkaar daar.

Wendy : Doe iets kapitein. Please .

Maurice: (roept van achter) Hier staat wel geen GPS in dit bootje. Richting Rome is dat aan de vuurtoren naar links of naar rechts?

Hannelore : Alle wegen leiden naar Rome Maurice.

Maurice : (roept achter) Natuurlijk, tot in de week!!

Doek

Iedereen komt groeten, maar vooraleer Gerda en Maurice opkomen horen we via de geluidsinstallatie de volgende zin. “ Dit is een extra nieuwsbericht... In de territoriale wateren voor de kust van Italië zijn twee vluchtelingen in een zwalpend bootje opgepakt door de Italiaanse marine”

Dan komen Gerda en Maurice groeten.

Doek.

